Radu-Diomid Drăguş

Colegii mei IF70

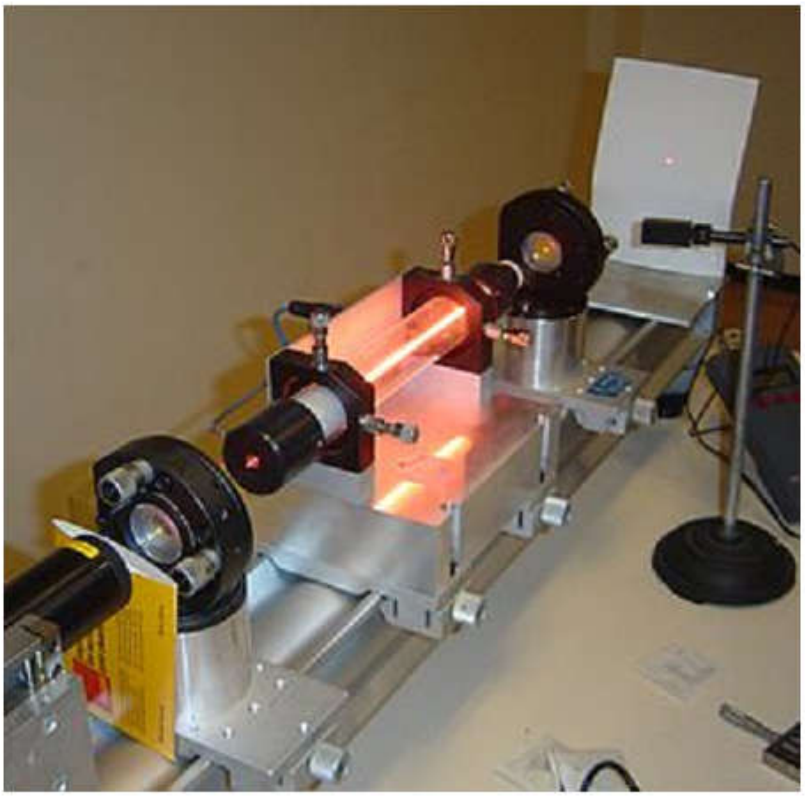

Radu-Diomid Drăguş

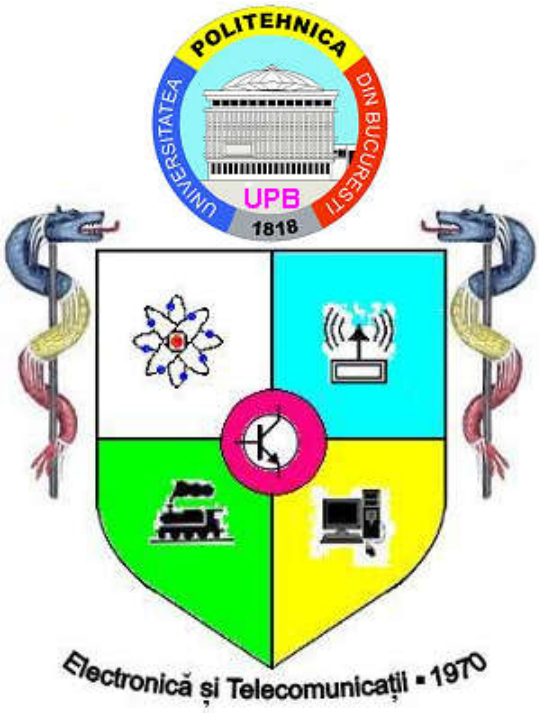

Colegii mei IF70

Editura Tehnică şi Umoristică

Dragilor colegi de grupă
Vă închin aceste pagini
Cu catrene, sper drăguţe
Şi minúnate imagini.

⁂

Cei cinci ani de facultate
Sunt solidă temelie
Să petrecem împreună
Cu antren şi bucurie.

Dragi colegi IF70,

Cum se întâmplă de obicei, întotdeauna cei apropiaţi sunt lăsaţi la urmă, cum am făcut şi eu în cazul de faţă ocupându-mă mai întâi de colegii de la CSF şi doar apoi de voi (adică de noi), colegii IF70. Până la urmă a fost mai bine pentru că mi-am făcut încălzirea, în sensul că această cărticică dedicată nouă a cerut un volum de muncă mult mai mare având în vedere cantitatea de informaţii mult extinsă, consecinţă firească a faptului că am fost mai apropiaţi, pe o perioadă de timp mai mare. Am mai declarat, dar acum o fac “oficial”, cum a demarat istoria întâlnirilor noastre la nivel de grupă. Eu la un moment dat m-am gândit să ne întâlnim şi noi, având ca model întâlnirile CSF-iste care se făceau de ani de zile (conform lozincii din perioada comunistă “să generalizăm experienţa pozitivă"), dar în final am renunţat pe ideea că acum ar fi prea târziu după ce nu ne-am văzut atâţia ani, exceptând evident întâlnirile din cinci în cinci ani de la Facultate, de care se ocupă alţi colegi. Dar odată Dorin discuta la telefon cu Vivi Onel şi cel din urmă a întrebat, probabil mai mult retoric, dacă nu ne vedem şi noi. La scurt timp Dorin, o fi acţionat telepatia ?, m-a sunat la telefon şi mi-a relatat acest fapt. Din acel moment, adică din 2007, văzând că mai sunt şi alţii cu ideea revederii noastre, am pornit acţiunea de căutare a adreselor şi telefoanelor colegilor din ţară şi din străinătate. În final, după mai mult de un an, am reuşit cu ajutorul unora dintre voi şi a unui coleg din afara grupei (Nicu Drăgulănescu) să-i găsim practic pe toţi (mai puţin Marta Gheorghe, care este bolnavă, şi Adam Ienea despre care nu mai ştim nimic de la absolvire).

Relatarea faptelor o voi face, pe cât posibil, în ordine cronologică, anul întâi îl am în vedere mai puţin pentru că a fost oarecum un an tranzitoriu, doar în anul doi s-a făcut împărţirea pe specialităţi şi s-a constituit grupa Ingineri fizicieni (IF). Încep cu pozele din anii de facultate, apoi relatez întâlnirile, după absolvire, la Facultate, în Cişmigiu şi Caru cu Bere, întâlnirile de la Comarnic şi în final voi relata diverse întâmplări mai mult sau mai putin hazlii (comentarii, catrene, poze) din diverşi ani.

Veţi constata că unii colegi apar mai des în acest document, alţii mai rar, aceasta datorită faptului că cei dintâi au fost mai prezenţi la întâlnirile noastre, fizic sau pe internet, pe de altă parte unii m-au inspirat mai mult funcţie de diversele manifestări pe care le-au avut sau de situaţiile în care s-au aflat. Cu ce m-am confruntat, ce am observat, ce am imaginat, acele lucruri le-am consemnat..

Aţi observat că pe coperta-faţă am pus un laser, aparat a cărui realizare presupune colaborarea dintre ingineri şi fizicieni, adică două specializări pe care secţia Ingineri fizicieni le armonizează.

Radu-Diomid Drăguş
Bucureşti, 2013-2014

ANII DE FACULTATE ȘI ARMATĂ

Ioan Chis si Costica Dinu (TT)
in Complex Regie

Relaxare la “bambilici” în pauza de la seminarul “Mecanisme şi elemente de mecanică fină”. De la stânga la dreapta: Bucin, Drăguş, Ciobanu, Gălăţeanu (spectator).

Colegul de la TT.

Două poze, anul II în practică la INDEPENDENȚA Sibiu, apar şi colegi de la EA. La Sibiu s-a derulat o poveste cu totul hazlie. Într-o sâmbătă uzina ne-a pus la dispoziţie un autobuz pentru cei dornici să facă o excursie la Gâtul Berbecului pe Valea Sadului. Ajunşi acolo vroiam să ne cazăm la cabana din zonă, dar toate locurile erau ocupate. În disperare de cauză am cerut voie şoferului să petrecem noaptea în autobuz, vă daţi seama, îmbrăcaţi sumar şi la munte mai frig, în noaptea aceea am dârdâit (de unde şi vorba, la munte vara să-ţi iei haine şi iarna mâncare). A doua zi spre seară, obosiţi şi nedormiţi, am pornit-o spre casă

unde am avut o surpriză cam neplăcută, colegii rămaşi în Sibiu puseseră paturile noastre metalice unul peste altul până în tavan, nu toate pentru că tavanul avea o înălţime finită. Eu am avut norocul chior, patul meu rămăsese la locul lui, ba în plus fusese schimbat cu unul mult mai bun. Vechiul pat avea o adâncitură la mijloc ceea ce dăuna mult la un somn tihnit. Vă daţi seama ce scandal şi ce distracţie a fost în seara aceea până s-au aşezat paturile la locurile lor. Eu, obosit după o noapte de nesomn sus la cabană, am adormit şi n-am auzit nimic.

Mai jos sunt două poze din anul V la clădirea din strada Moxa.

Radu Drăguş cu Gheorghe Popescu, care din păcate ne-a părăsit
cu mai mulţi ani în urmă

Despre Popescu am mai multe de povestit. Am fost la cununia lui civilă după care am sărbătorit evenimentul la restaurantul Perla din cartierul Dorobanţi. Până să-şi cumpere casă stătea cu nevasta într-o garsonieră din Balta Albă, unde i-am vizitat odată. În toamna anului 1971 tocmai venisem din armată de la Ploieşti şi odată, pe la începutul lui Noiembrie, mă întâlnesc întâmplător cu Popeştii în zona Lipscani. Îmi zice Popescu : *Peste o săptămână facem nuntă la Gruia şi te invit să participi*, lângă Dunăre unde s-a construit ulterior hidrocentrala Porţile de Fier 2, nevastă-sa era de acolo. Între timp ei făcuseră un copil, ca maramureşenii care întâi fac copilul şi apoi nunta (mi se pare o idee practică). Venit din armată nu aveam bani dar am acceptat să merg la nuntă, banii ceruţi de la maică-mea au venit după revenirea în Bucureşti. Călătoresc Vineri noaptea cu trenul până la Turnu Severin unde mă întâlnesc cu Popescu la el acasă şi luăm un autobuz care ne duce până la Gruia. Acolo mă cazează la un vecin, trag un pui de somn după o noapte de călătorie cu trenul, mi s-a pus la dispoziţie o cămaşă de noapte, lungă până la călcâi, din bumbac şi cusută frumos cu motive naţionale. Dorm până spre prânz sau chiar mai mult, între timp a venit orchestra, o fanfară din zonă, cântă puternic şi mă trezesc în sunetele muzicii, a fost ceva formidabil, foarte plăcut. Michel de Montaigne în "Eseuri" povesteşte acelaşi lucru, tatăl lui i-aducea în fiecare dimineaţă orchestra ca să-l trezească cu muzică. Mă scol şi merg la nuntă care s-a ţinut într-un cort amenajat în curtea casei miresei şi pavoazat cu covoare olteneşti, a fost ceva minunat, nişte culori vii (nu stridente ca la ţigani) frumos armonizate. Deşi era Noiembrie vremea se făcea din ce în ce mai frumoasă de la o zi la alta. Fiind tot felul de obiceiuri locale nunta s-a desfăşurat mai mult pe uliţă, mergeam ba la naşi, ba la cumnaţii de mână (a doua pereche de naşi, cum era obiceiul acolo), ba mai ştiu eu pe unde, nu mai apucai să stai tihnit la masă să bei, să mănânci, să petreci. În ultima zi, luni sau marţi, s-a mers la Dunăre, alt obicei, eu n-am mai apucat pentru că între timp am plecat. Pe uliţă ne însoţea şi fanfara care cânta aşa de tare că-ţi vibra cutia toracică. Venise şi o formaţie de doi ţigani, vioristul şi

gurista care folosea un difuzor de radioficare pe post de microfon. Trei zile cât am stat acolo ţiganii au cântat aceeaşi melodie, poate între timp au mai învăţat şi altceva. Mai era şi un obicei să bărbiereşti mirele, lucru pentru care am fost solicitat eu ca nuntaş din partea mirelui, între timp Popescu mi-a dat 200 de Lei să am şi eu ce să dau la nuntă. Din partea lui Popescu mai venise la nuntă un coleg de-al nostru de la Radio, fost coleg de Liceu cu mirele la Turnu Severin. Este vorba de Eleodor Popescu, nume cunoscut de la "Gazeta matematică" în perioada anilor noştri de Liceu. Din păcate n-am fost inspirat să iau aparatul de fotografiat cu mine, Popescu n-a făcut nimic în sensul acesta. Asta a fost nunta. Reveniţi în Bucureşti, după mai mulţi ani ne-am vizitat de două ori, odată am fost noi la ei la apartamentul lor de pe Armata Poporului şi odată au venit ei la noi în Cartierul Pantelimon. Între timp relaţiile noastre s-au mai răcit, ne-am mai văzut "oficial" la Institutul Naţional de Metrologie şi la IFA Măgurele. Popescu era totuşi un tip mai retras şi mai dificil, odată l-am văzut la Măgurele cum s-a adresat destul de răutăcios, ca să nu zic jignitor, unui coleg de laborator, tot coleg de-al nostru de la EA. Totuşi eu l-am apreciat pe Popescu, era un tip deştept (există colegi electronişti proşti ?) şi la Măgurele făcuse ceva interesant, un laser stabilizat în frecvenţă, folosit ca etalon de lungime şi de timp-frecvenţă. A fost cu laserul şi în America la intercomparare şi a obţinut rezultate bune, la nivel mondial. Cam lungă povestea cu Popescu, dar aşa a fost.

În continuare o poză făcută la Măgurele, în vizită la acceleratoarele de particule, conduşi de profesorul Teodorescu şi asistentul Luchian. Mi-a plăcut cursul lui Teodorescu precum şi cartea scrisă de el dedicată acceleratoarelor de particule.

Urmează două poze, în prima Nicu Georgescu încadrat de Anca, Tulida şi Marta, iar jos Lucian împreună cu Brigitte Bardot (pe perete). Scriu pentru Nicu G:

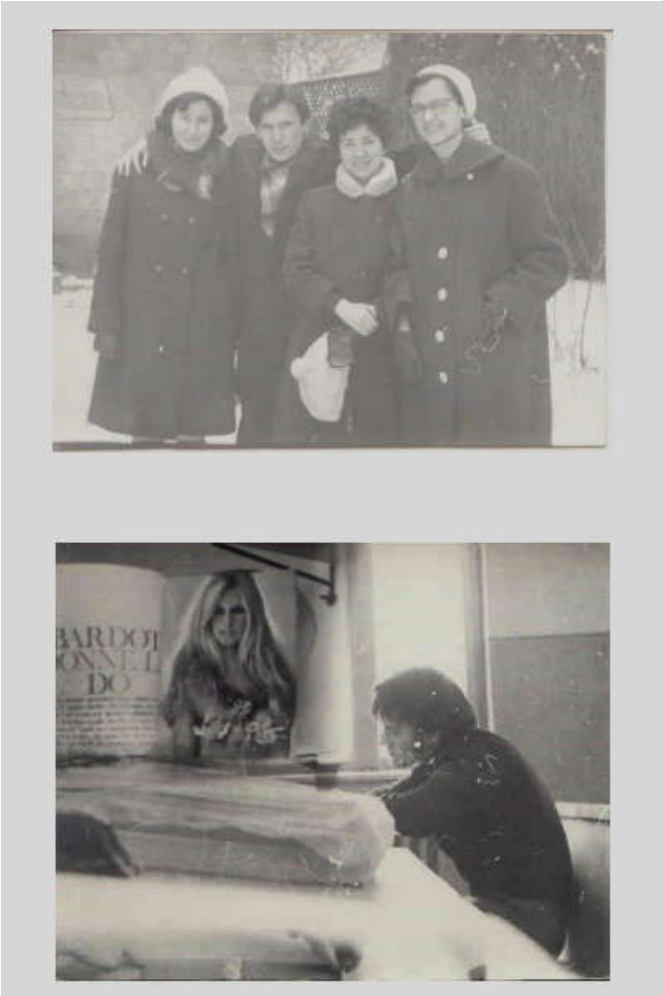

Prima poză:

De gâtul colegelor
Stai acolo atârnat
Şi-mi închipui că te simţi
Într-un cónfort minunat.

A doua:

Studioşi ca Gălăţeanu
Stam cu nasul în caiete,
Tu ca şef atotputernic
Te-ocupai mai mult de fete.

Asta-nseamnă să fi şef.

Aici este Rodica, “nora” noastră de la TT alături de Radu.

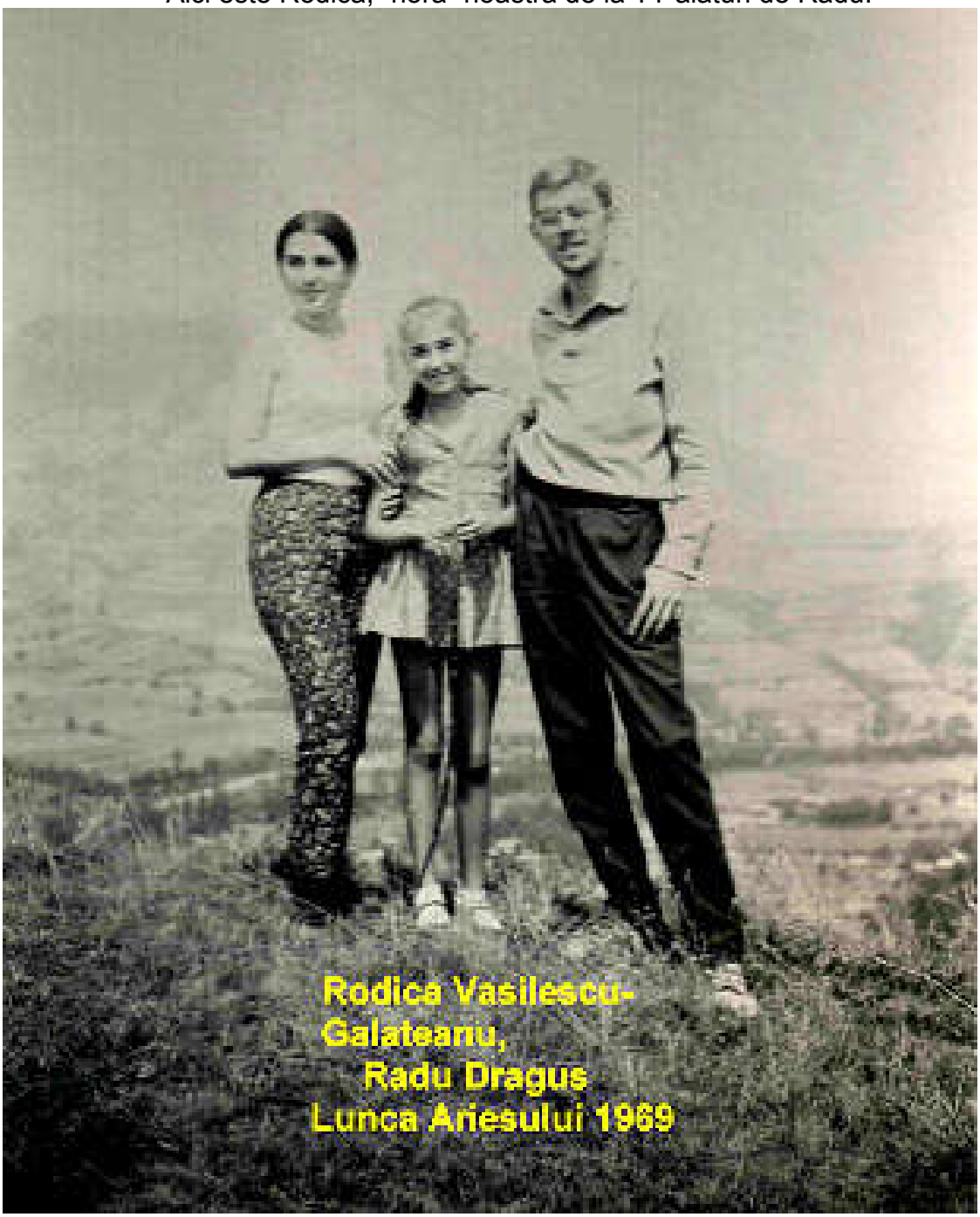

În vara anului 1969, vacanţa de vară a anului IV, Lucian îşi cumpărase o motocicletă (Harley Davidson ?) şi împreună cu Rodica Vasilescu, colega de la TT şi viitoarea nevastă, a făcut o excursie prin ţară. Au ajuns şi în satul meu Lunca Arieşului din Munţii Apuseni unde au stat vreo două-trei zile. Din păcate nu am făcut şi o poză cu Lucian, nu întrevedeam că voi avea nevoie de ea peste ani.

În continuare trei poze frumoase de la sfârşitul anului V. În prima poză de la stânga la dreapta : Al. Bucin, prof. George Ionescu (conducătorul lucrărilor de diplomă ale colegilor din imagine), Aurelian Olariu, Eliade, Dorin Ciobanu pe scaun. În ultima poză apare şi Dinu

Corodeanu, se închină un pahar de şampanie după susţinerea cu succes a examenului de diplomă. Ce supli !

Cu profesorul George Ionescu vă spun o poveste interesantă, sper să vă reamintiţi. Ionescu ne zicea că în America un profesor cerea studenţilor să imagineze diverse probleme legate de cursul lui, astfel că în final a scos o culegere. Acelaşi lucru ni l-a cerut şi Ionescu. În consecinţă la examenul scris la cursul de Reactoare nucleare am imaginat şi eu o problemă şi am primit nota 10, evident nu numai pentru problemă.
Altă poveste legată tot de G. Ionescu. Odată venise din America un profesor cu un reactor nuclear experimental pentru scopuri didactice. Reactorul a fost instalat în Calea Plevnei pe locul fostului hipodrom. G. Ionescu, foarte inspirat, ne-a dus şi pe noi din grupa IF70 în vizită la reactor, dar a luat şi grupa de Ingineri fizicieni mai mici cu un an ca noi. Profesorul american era însoţit de doi asistenţi, înalţi şi frumoşi. O fată din grupa IF71 a încercat să se lipească de unul din ei dar n-a reuşit, i-au dat de înţeles că nu-i interesează aşa ceva.

La Carul cu bere la sfârşitul semestrului I, anul V

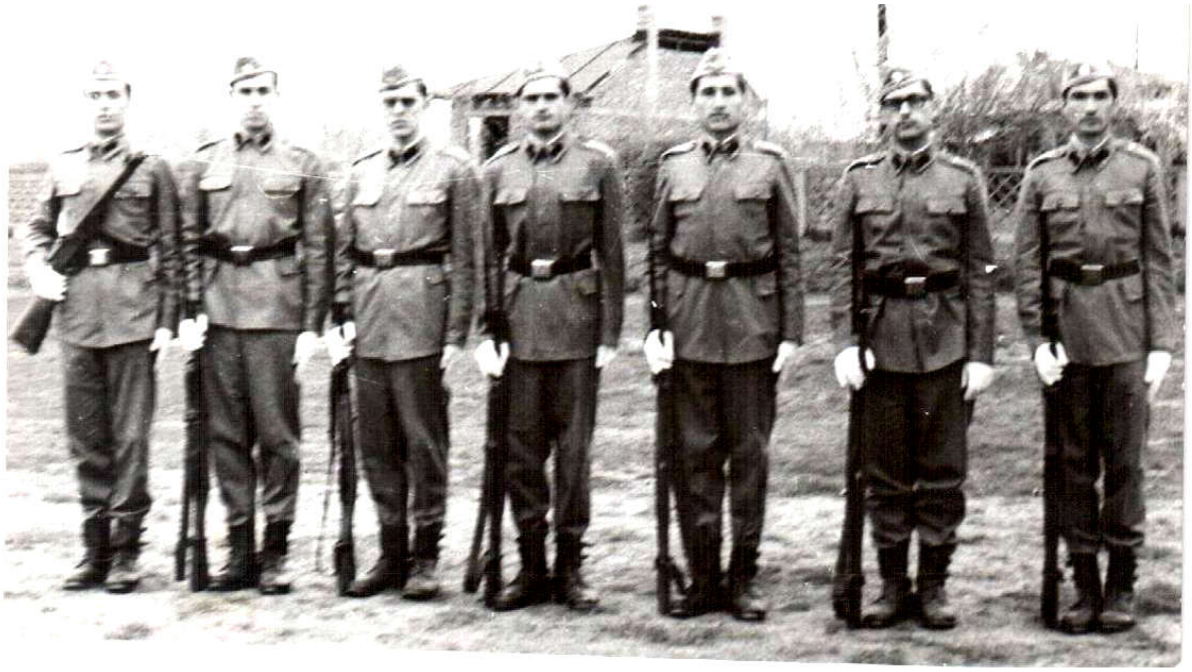

În poza de sus suntem toţi colegii IF care am făcut armata împreună la Ploieşti în 1971, respectiv de la stânga la dreapta **Ioan CHIŞ** (comandant de grupă), **Alexandru BĂLĂNESCU**, **Radu DRĂGUŞ**, **Dorin CIOBANU**, **Aurelian OLARIU**, **Ervin GURĂU**, **Marcel CARABINEANU**.

Am zis:

Ingineri la o adică,
Dacă patria ne cheamă,
Curajoşi şi fără frică
Ne-nrolăm, de bună seamă.

ÎNTÂLNIRILE LA FACULTATE

Câteva poze mai vechi din 1990 la întâlnirea de la Snagov şi de la Facultate (primite de la Nicu Drăgulănescu), încă în Polizu. În prima poză de la stânga la dreapta : Mihu Leonovici, Sandu Bălănescu, Cecilia şi Sorin Marcovici, Nicu Drăgulănescu (în spate), Anca Moisescu, Doina Chiru, Eliade Ştefănescu.

În poza de jos identificaţi pe Stelică Popa, Gheorghe Popescu, Eliade Ştefănescu, Aurel Popa, Aurel Ionescu, or mai fi şi alţii ?

Poza de mai jos este din anul 2000

2010
Intalnirea
la facultate

Lucia se aseaza
Mereu intre colegii mei,
Aceasta nu confirma
Ca unii sunt mai frumusei ?

2010
La Facultate
UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN BUCUREŞTI
FACULTATEA DE ELECTRONICĂ, TELECOMUNICAŢII
ŞI TEHNOLOGIA INFORMAŢIEI

UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN BUCUREŞTI
FACULTATEA DE ELECTRONICĂ, TELECOMUNICAŢII
ŞI TEHNOLOGIA INFORMAŢIEI

DORNA

DORNA

ÎNTÂLNIRILE DIN CIŞMIGIU

Întâlnirile anuale ale colegilor din grupa Inginerilor fizicieni au început în 2008, de atunci se ţin şi continuă în fiecare an în a doua Sâmbătă din luna Septembrie. De fiecare dată ne vedem în Cişmigiu unde facem pozele de rigoare apoi întâlnirea continuă într-un restaurant din zonă, unde rezervarea este făcută de Ioan Chiş, deja în mod tradiţional.
Ziceam atunci în preajma primei întâlniri şi după găsirea în bună parte a adreselor :

Animaţi de nostalgia
Anilor de facultate
Să rememorăm “orgia”
Unor clipe neuitate.

⁂

Cişmigiul va venire
Loc de primă întâlnire
Şi-o să stabilim, ad-hoc,
Cum petrecem şi-n ce loc.

De la stânga la dreapta: **Dorin Ciobanu**, **Aurel Popa**, **Teodor Julea**, **Gabriel Onel**, **Alexandru Bălănescu**, **Alexandru Bucin**, **Rodica Bârlădeanu-Lăzărescu**, **Lucian Gălăţeanu**, **Radu Drăguş**, **Anca Moisescu-Angelescu**, **Ervin Gurău**, **Ioan Chiş**, **Stelian Popa**.

IF70 - Cismigiu
Sept. 2008
N. BALCESCU
1819-1852

N. BALCESCU
1819-1852

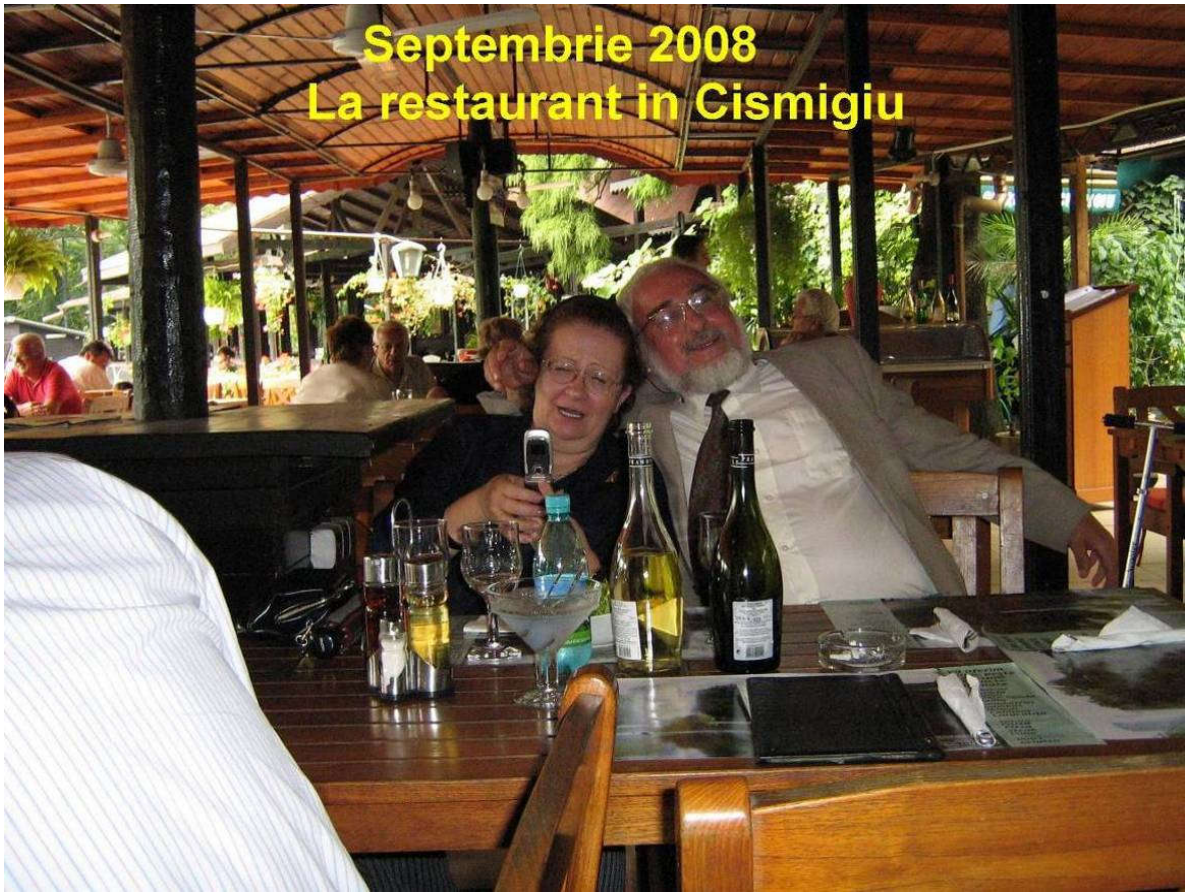

2008 La Ervin în grădină după întâlnirea din Cişmigiu

IF70 Cismigiu 2009

2010
Cişmigiu

Zâmbetul e atotputernic

Dragi colegi nu vă lăsaţi,
Tot-ntruna să zâmbiţi
Fiindc-atunci avem mari şanse
Să fim mereu nedespărţiţi.

Nu vrem loc fără durere,
Nici întristare, nici suspin,
Vrem un loc la suprafaţă
Unde cu toţii să zâmbim.

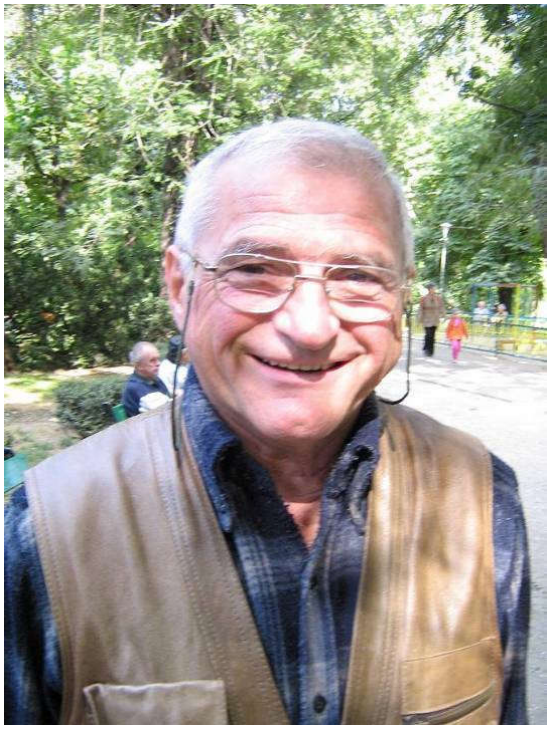

2010 La restaurant

La restaurant

Cat mai ridicam paharul
Umplut pan-la varf cu vin
E un succes, dar de-l golim
Súccesul va fi deplin.

Vezi ca musca e
pe-aproape

2011 La Ervin în curte

2011 A doua întâlnire în Cişmigiu cu ocazia venirii lui Sorin

2011 Cişmigiu

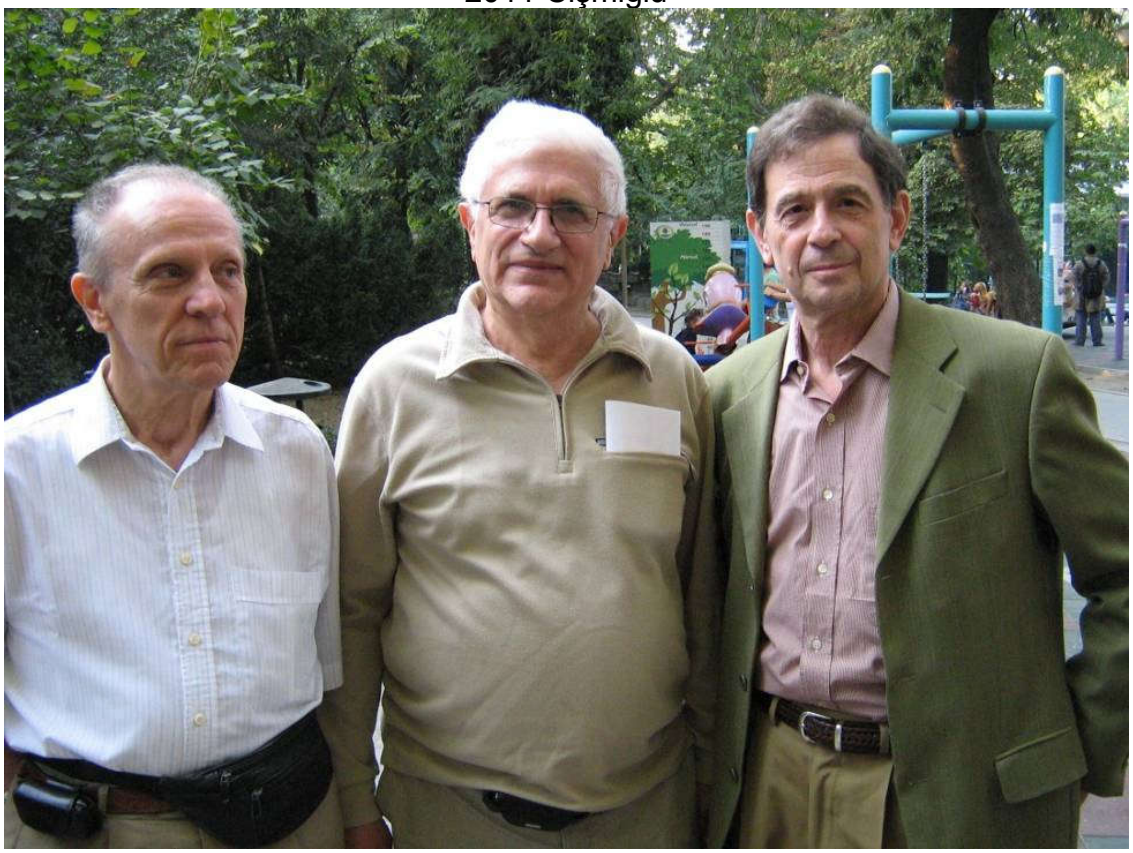

La restaurant

DORNA

Cismigiu, în asteptarea colegilor
2012

2012 Cişmigiu Nicu Drăgulănescu cu May

IF70 Cismigiu
Septembrie 2012

In drum spre restaurant
22 Sept. 2012

Plata consumaţiei

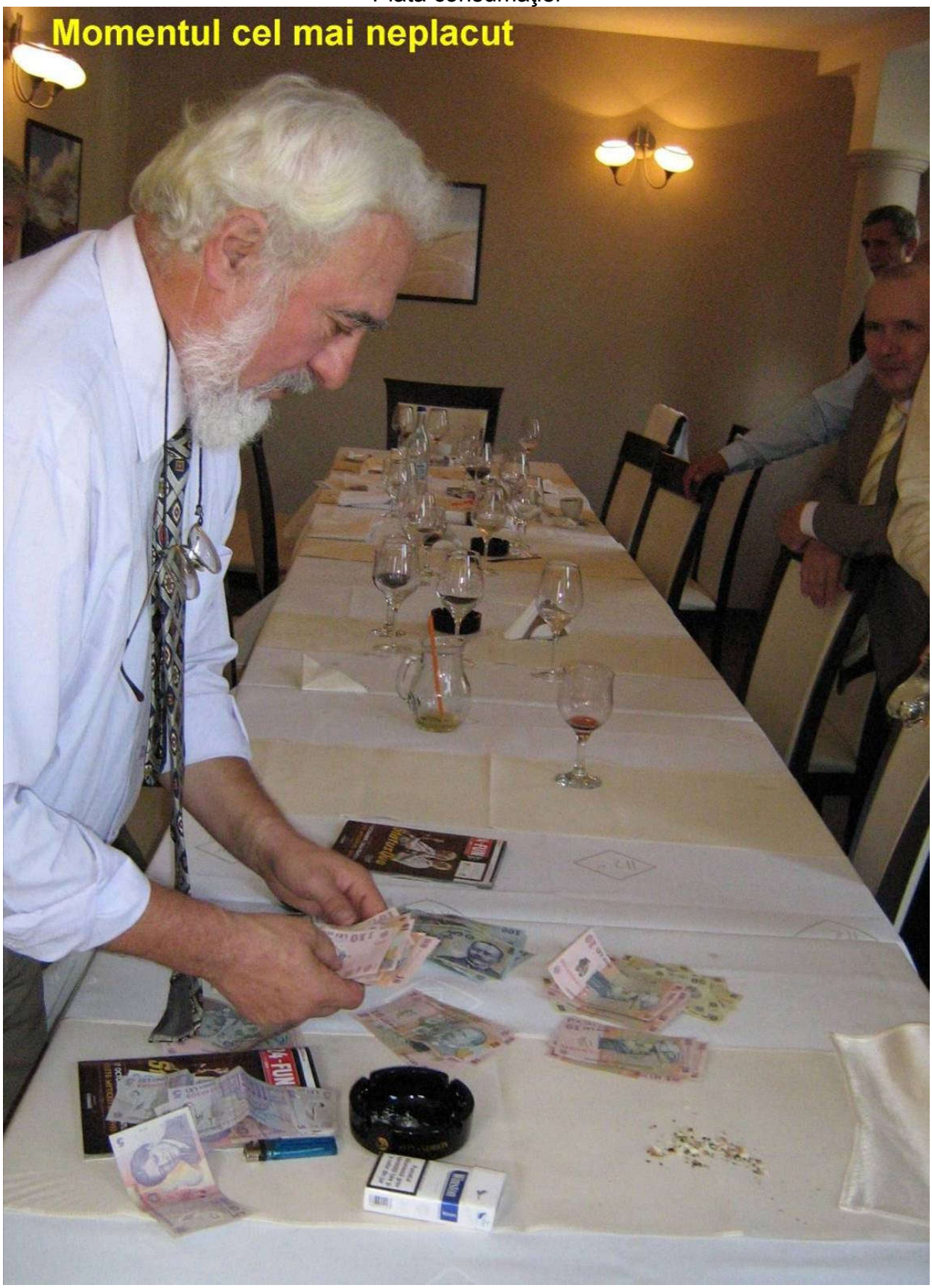

Decembrie 2012. La venirea în ţară a lui Sorin, împreuna cu soţia Cecilia, am fost invitaţi la Caru cu bere. Cu această ocazie l-am sărbătorit pe Sorin, născut pe 1 Ianuarie. Mai jos aveţi pozele.

Cecilia şi Anca

Studierea meniului

Ioan Chiş, Gabi Drăguş, Rodica Chiş

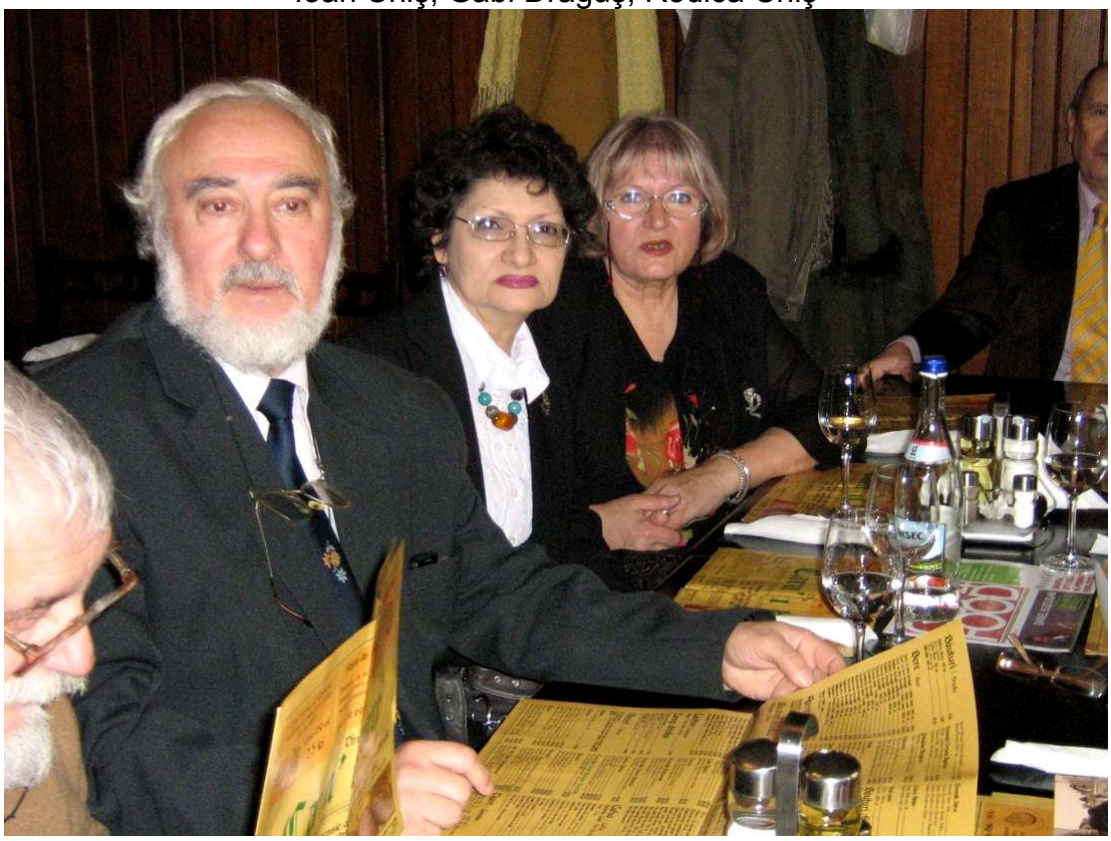

Aceste fiziciene
Si-au luat IF barbati,
Daca erau mai destepte
Si-ar fi luat deputati.

Nicu G. aici la "Car"
Tine discursul magistral
Urmarit de toti colegii
Aflati in acest local.
Caru cu Bere, 2012

Stanga pe constítuție,
In dreapta cu un pocal,
N. Georgescu isi sustine
Al sau discurs magistral.
BORSEC

Cu ochii si auzul
spre orator

Si fetele-s fascinate
De discursul magistral
Ce-ar putea sa le perturbe
In context familial.

Dec.2012
Caru cu bere
Final
Reeditarea pozei de acum 43 de ani cu
deosebirea ca atunci Sorin avea caciula
alba, acum o are brumarie.
Prezente noi: neveste si barbati.

Cecilia şi Sorin Marcovici, de data asta nu la Caru cu bere

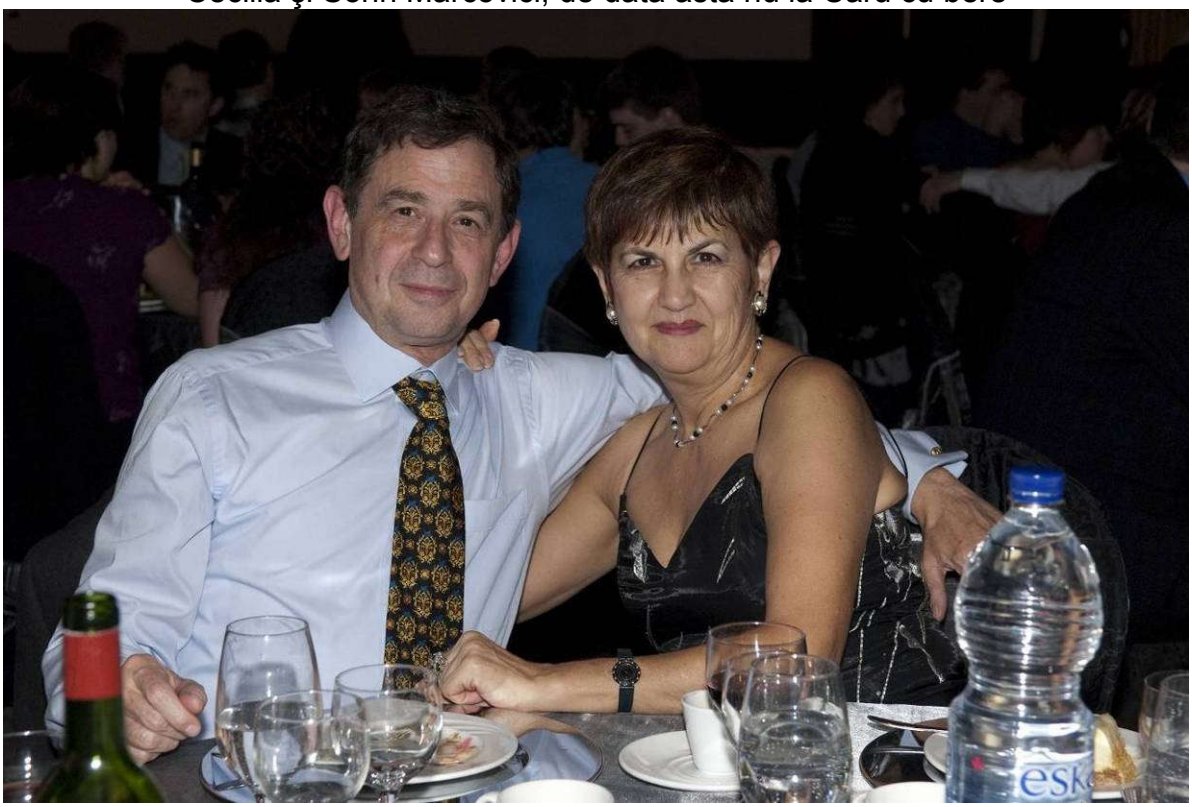

Poza la locul de
intalnire. 2013

Cismigiu 2013
14/09/2013 11:43

În continuare portretele celor care au participat la întâlnirea din Cişmigiu, Sept. 2013

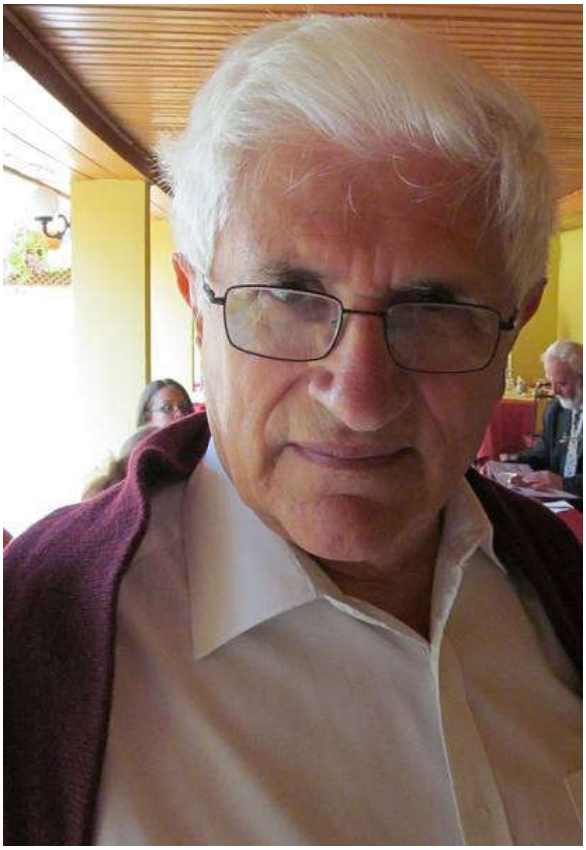

ARIPA COMARNIC

Acum ne ocupăm de vizitele făcute la Comarnic, la casa de vacanţă a lui Lucian.
Vizitele au început în 2009, în primăvară şi au mai urmat două în acelaşi an şi în anii următori.

2009 Rodica la Comarnic

Se face noapte la Comarnic

Noaptea la Comarnic

Dorin Ciobanu, Yvonne Fotache, Lucian Gălăţeanu, Stelian Popa

Stelian Popa, Yvonne Fotache

Stau haiducii lângă foc,
Le citesc în ochi durere
Căci mâncare n-au deloc,
Se cinstesc doar cu o bere.

Acum să nu vă închipuiţi că am făcut foamea la Comarnic, fiecare a venit de acasă cu ce avea mai bun, iar gazdele n-au fost nici ele mai prejos; printre altele am degustat şi băutura noastră tradiţională:

Unică-i ca băutură
Neaoşa noastră palincă,
Căci rimează de minune
Cu apelativul “încă”.

Radu Drăguş, Lucian Gălăţeanu

Stelian Popa, Lucian Gălăţeanu, Radu Drăguş

În vizită la casa Rodicăi, foarte frumos aranjată

Niciodata toamna nu fu mai frumoasa
Sufletului nostru bucuros de moarte.
Palid asternut e sesul cu matasa.
Norilor copacii le urzesc brocarte.
Tudor Arghezi

Stau aicea suspendat
Fiindca nu mi s-a dat pat
Si sunt tare-ngrijorat
Ca m-oi trezi rasturnat.
Mult am stat si m-am gandit
Pentru ce-am fost pedepsit.
Poate nu e intamplare,
Oi avea gura prea mare.

Comarnic 2010

Georgiana, sora lui Lucian

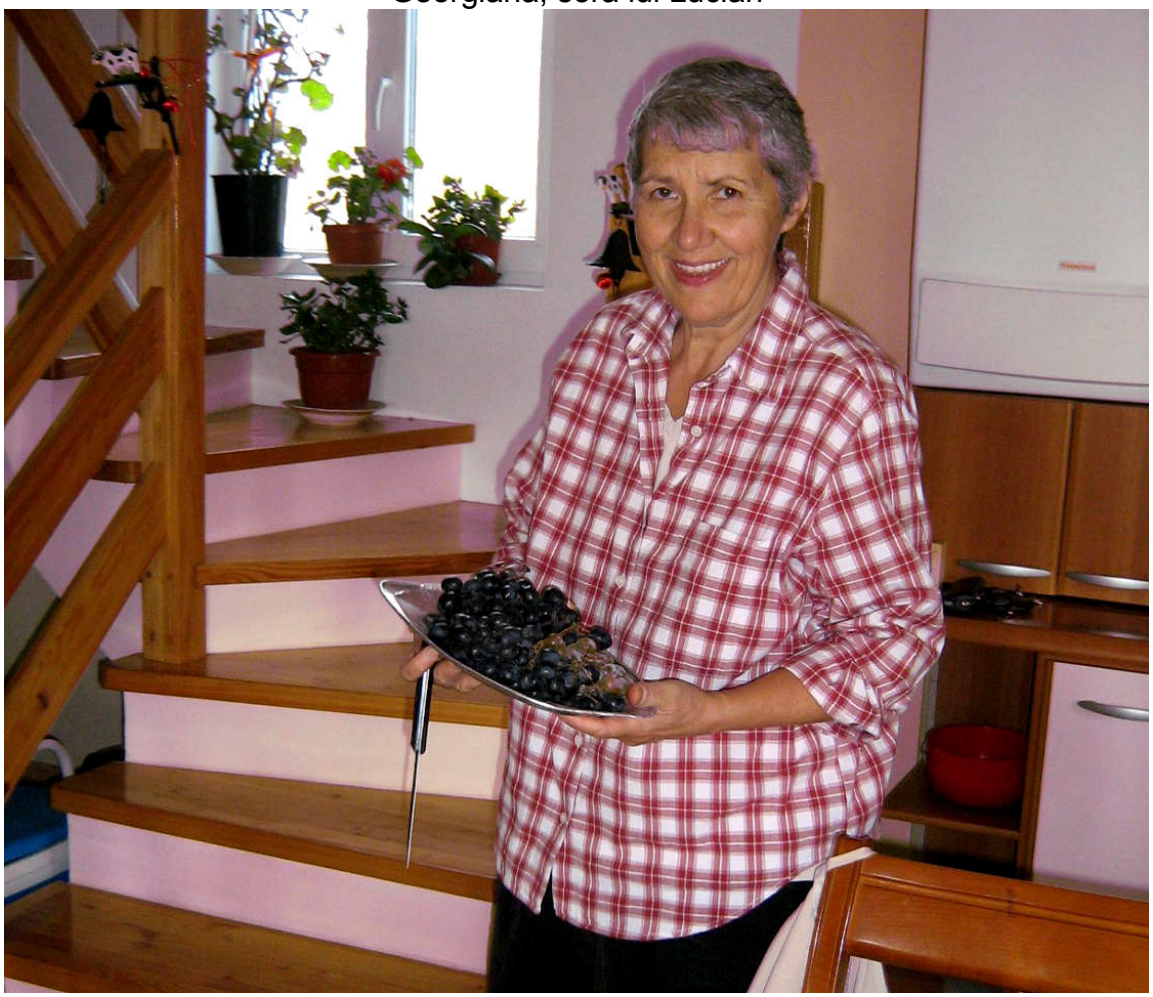

2010
La Comarnic

Comarnic 2010

Comarnic 2010

2010
Comarnic

Lucian Gălăţeanu pe prispa casei din Comarnic

În toamna anului 2010 s-a mers odată la Comarnic când eu am lipsit fiind în Munţii Apuseni. Cu acea ocazie Gabi mi-a trimis frumoasele poze de mai jos (culesul cătinei, minunata plantă), pe care nu ştiu cine le-a făcut. Gabi mi-a trimis pozele respective contrariată de faptul că pe ea nu am consemnat-o ca fiind prezentă la Comarnic (nu am ştiut dacă am lipsit).

Comarnic 2010

Catina si paducele

Comarnic Mai 2011

Grupul IF la Comarnic
Este pazit cu prestanta,
Chiar si-o mica catelusa
E tinuta la distanta.

Stelica in crestere

Casuta lui Lucian
Pasti 2012

Eu de-aici nu plec tovarasi
Pana nu imi fac preaplinul,
Mai aveti ceva rabdare
Sa-mi golesc din páhar vinul.

Tulnicul
Made by Radu Dragus
Comarnic
2012

Pasti 2012
Comarnic

Au sosit si Balanestii
2012

Cu ochii in partitura
Dirijezi solemn la masa,
Insa Csilla eu te intreb:
Tot asa faci si acasa ?
Radu
DORNA

Ritualul sacrificarii mielului
(Cu scule moderne)
Pasti 2012

Colegii de pe bancheta
Nu-si pierd vremea in zadar,
Asteapta cu-ncredere
Sa iasa mielul din gratar.

Lucian cu nora
Raluca care i-a
dat trei nepoti minunati

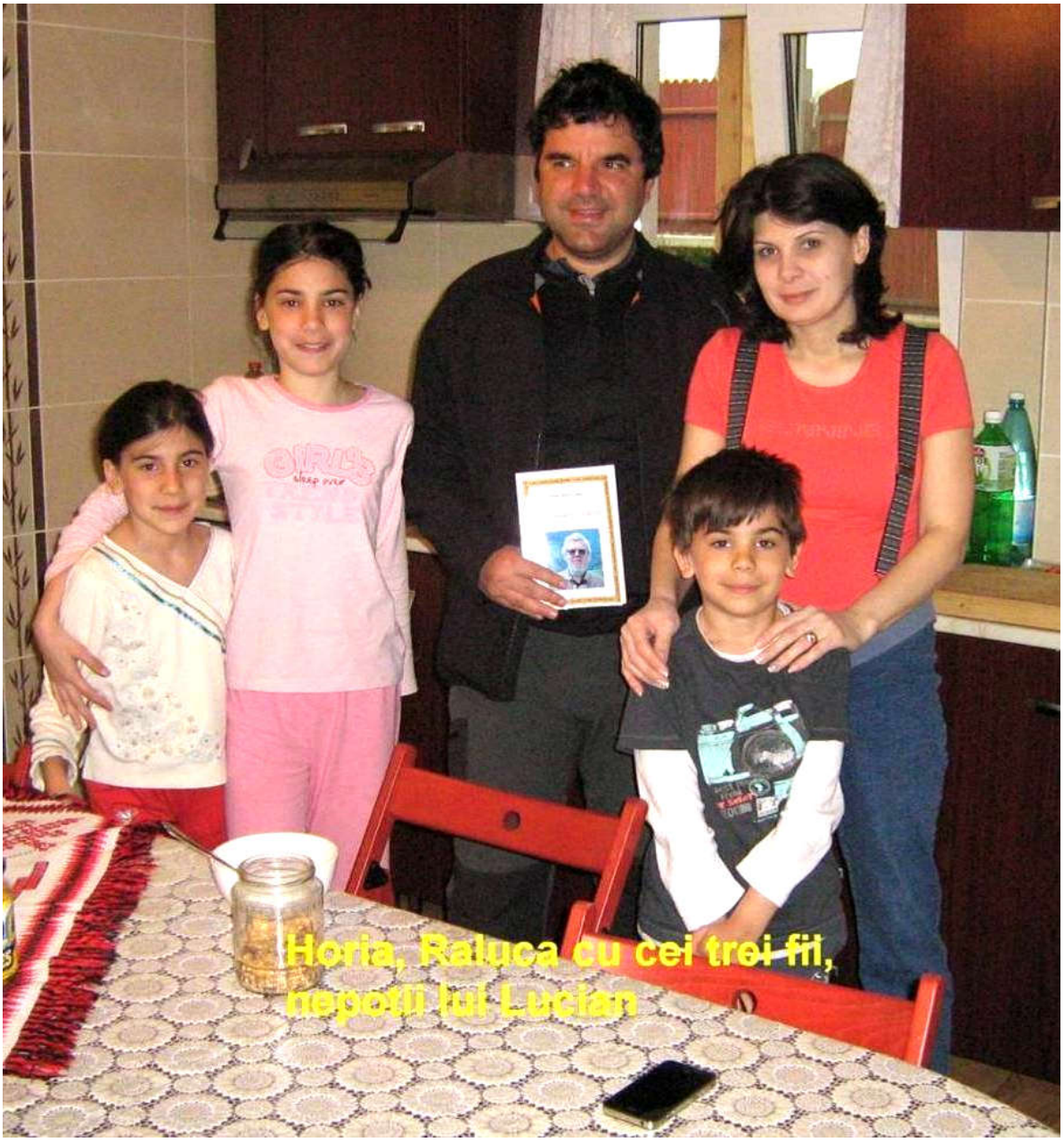

Lui Lucian i-am zis:

Ai o casă ca-n poveşti
Dar de stau şi mă gândesc
Cei trei nepoţi ai tăi
Sunt de-a dreptul dar ceresc.

Şi în general pentru noi toţi aş zice:

Îmi închipui că nepoţii
Pentru noi bătrânii, bieţii,
După lungă aşteptare
Sunt încununarea vieţii.

IF70
Cei sapte magnifici
Comarnic 2012

Gabi
Nera
Fetele mele la Comarnic
Radu

Portrete de la Comarnic, 2012

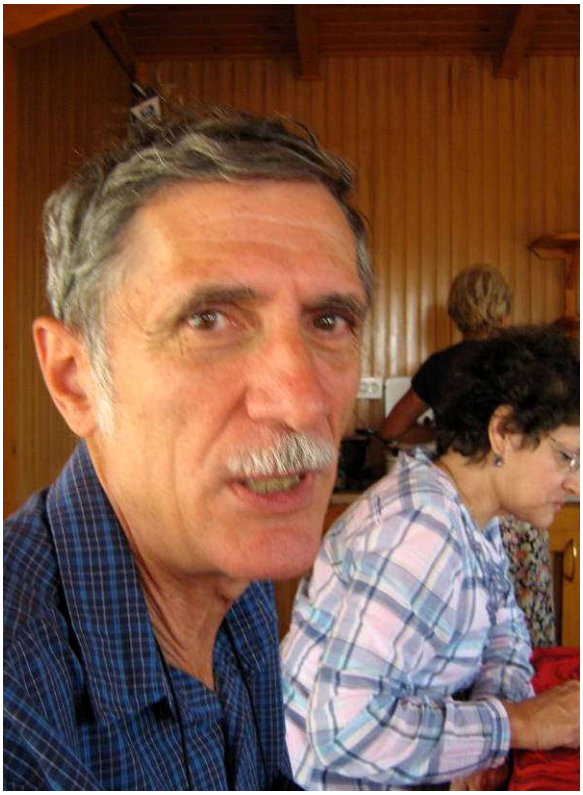

2012 Comarnic
Nicu Avram cu May

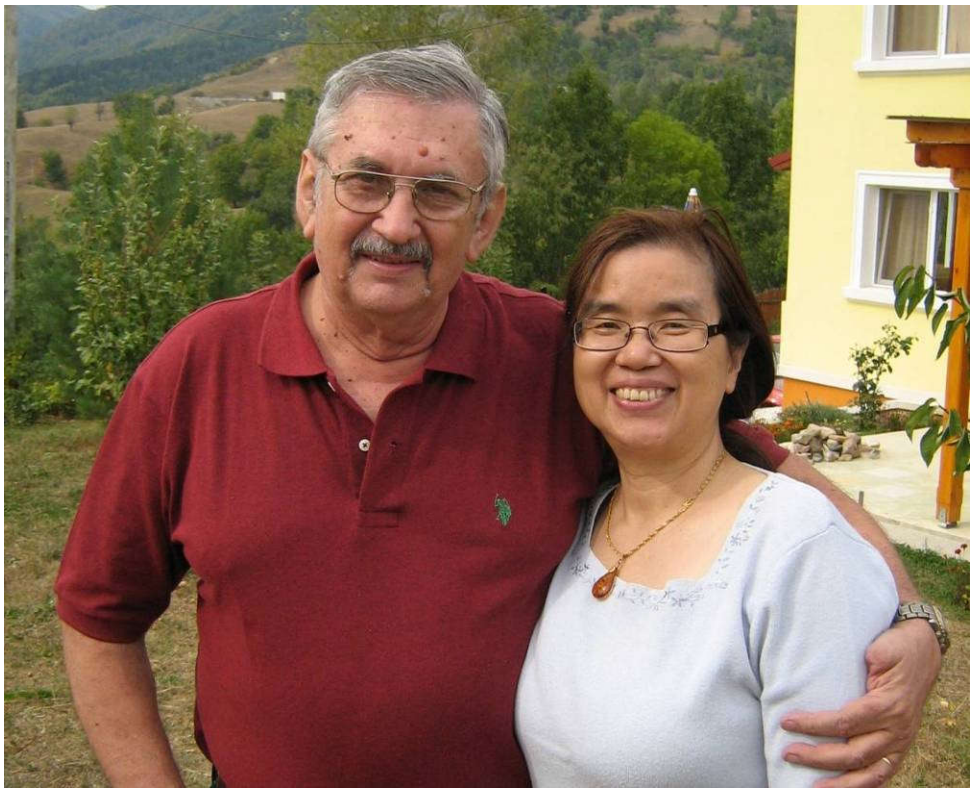

Fetele noastre (prin adopţie) la Comarnic

Când a venit Nicu Avram la Comarnic împreună cu chinezoaica lui nevastă May am zis:

Acum inaugurăm
Într-un fastuos *meeting*
Fundamentala axă
Washington, Comarnic, Beijing.

Tot cu această ocazie am scris pentru prima dată în viaţa mea un catren în limba engleză, adresat lui May, bunii cunoscători ai acestei limbi îl pot cataloga ca fiind bun sau rău.

Wellcome Madame Adams May,
Great pleasure for us is,
And now we want from you to say
Expression “good day” in Chinese.

Se descurca Lucian
In poze de-ale mele,
Daca sunt doua femei
Se-aseaza intre ele.

După vizita la Comarnic Dinu Corodeanu a scris:

Dragă Vichi, Lucian,
Aţi fost gazde minunate,
Câte-o "órgie" pe an
E cură de sănătate !

Stând ca-n sânul lui Avram,
Nu cel de peste ocean,
Am avut cât pentr-un an
Şi pentru suflet, balsam !

Din păcate acesta a fost cântecul de lebădă a lui Dinu. N-am mai apucat alt prilej de întâlnire fiindcă ne-a părăsit pentru totdeauna la începutul anului 2013.

Gazdele de la Comarnic
Sunt mereu la inaltime,
Ca dovada concludenta
Ne simtim cu toti bine
(Multumim
Si va iubim)

Serviciul de paza a fruntariilor
Comarnicului in actiune

Iat-aici pe Galateanu,
Hefaistos comarnican,
Ce s-afirma in tot anu'
C-autentic piroman.
21/09/2013 13:03

harnic
13
De Viki ce sa mai zicem,
E iute ca o zvarluga,
Daca stai si te uiti bine
Parc-ar fi mereu pe fuga.

Gabi

Comarnic 2013
Adunarea coarnelor

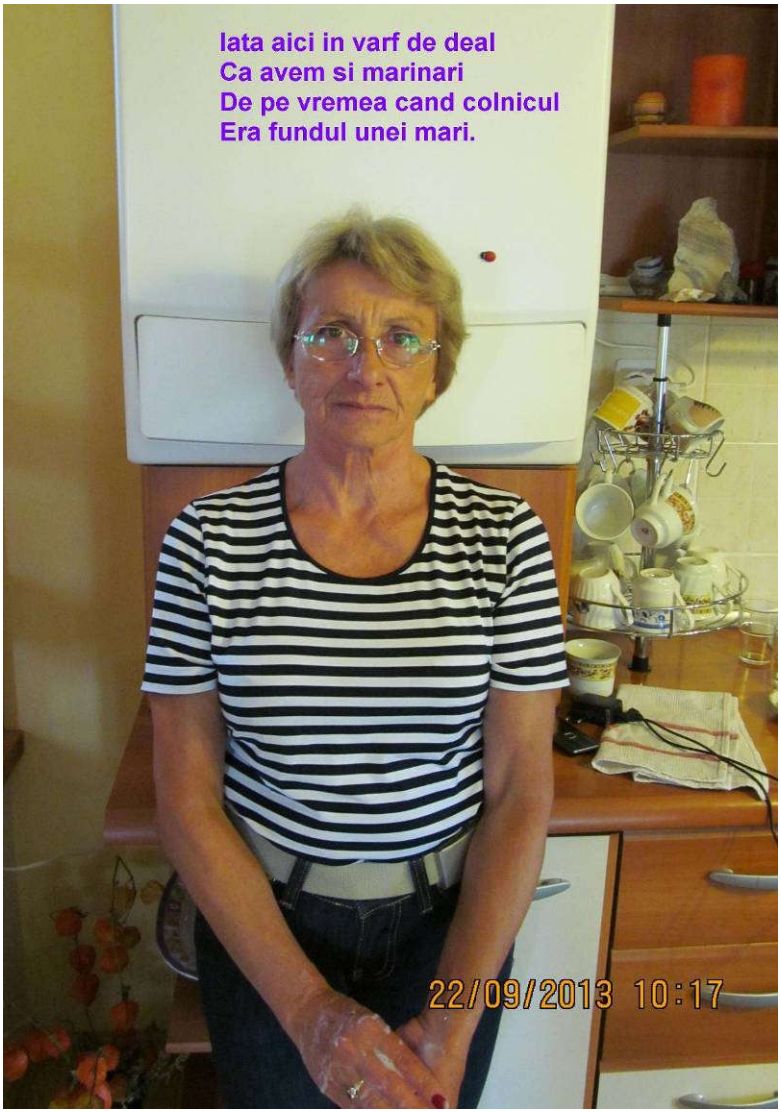
Iata aici in varf de deal
Ca avem si marinari
De pe vremea cand colnicul
Era fundul unei mari.
22/09/2013 10:17

Mai jos avem o imagine minunată, primită de la Gabi. Ce-aş putea să zic ?

Iată perele superbe,
Minunată creatură,
Argument irefutabil
S-avem grijă de natură.

⁂

Energia de la Soare
Este-n pere înglobată,
Iar a lui culoare apare
În nuanţă minunată.

Perele şi în continuare merele sunt din grădina lui Lucian (unul din marii pomicultori ai României).

DIVERSE

Voi începe cu campania de căutare a adreselor colegilor IF70, campania a demarat în 2007 odată cu primirea telefonului de la Dorin. În acel moment m-am şi apucat de treabă, a fost o muncă destul de susţinută până am făcut rost de telefoanele şi adresele de E-mail ale tuturor colegilor. În acest demers m-am folosit de internet şi de informaţiile anumitor colegi care deţineau date despre cei căutaţi. Odată găsite adresele ideea mea a fost ca cei care nu pot să vină la întâlnire să trimită un mesaj de salut şi câte o fotografie pentru a ne actualiza noile înfăţişări. Majoritarii au răspuns cu promptitudine şi bucurie la acest apel, câţiva au fost mai ezitanţi iar eu le-am răspuns în consecinţă. Întâlnirea a fost fixată în Cişmigiu, pe 13 Septembrie 2008 ora 11.00. Până la urmă data de întâlnire anuală a fost stabilita în a doua Sâmbătă din luna Septembrie.

Ne-ntâlnim în Cişmigiu,
Nu mai e atâta soare,
Doar cu o-ntrebare viu:
Câţi colegi veni-vor oare ?

Animaţi de revederea
Unor vechi şi dragi fiinţe,
Vom agrementa-ntâlnirea
Zdrobind în gură seminţe.

⁂

Şi o bursă de pariuri
N-ar strica să înfiinţăm,
Fiecare să mizeze
Cam pe câţi colegi contăm.

(Evident, premiul cel mare
E unul de consolare).

⁂

Cei absenţi din neputinţă,
Sau poate fără voinţă,
Să trimită fiecare
Un mesaj de-ntâmpinare.

Cred că primul găsit a fost colegul şi şeful nostru de promoţie de la specialitatea IF **Sorin Marcovici** (stabilit în America), am scris direct numele lui pe internet, am găsit o adresă de E-mail, care era chiar a lui. El ne-a trimis poza de mai jos şi mesajul care urmează, pe tonul cel mai firesc şi fără întârziere.

Sorin Marcovici

Dragi colegi,

În iunie 1970, un grup de tineri, fete şi băieţi, în jur de 22-23 de ani, s-au adunat în faţa corpului D din Polizu şi, după ce au făcut câteva poze şi au semi-cântat Gaudeamus igitur, s-au dus la Carul cu Bere să sărbătorească terminarea facultăţii. Au trecut de atunci 38 de ani ; 38 de ani reprezintă o viaţă dar parcă a fost ieri.

Îmi amintesc cu nostalgie fetele noastre pline de emoţie şi anticipare, marcate de bucuria că am reuşit şi incertitudinea nemărturisită în viitor. Fiecare dintre noi, cu visurile şi ambiţiile specifice tinereţii, îşi interoga cu optimism destinul. Majoritatea am rămas în Bucureşti. Unii au plecat să-şi dezvolte profesia în provincie. Alţii au ajuns în cele din urmă pe meleaguri mult mai îndepărtate. Unii dintre noi au ţinut legătura, alţii s-au mai înstrăinat. Pe unii realitatea de zi cu zi a vieţii i-a forţat să-şi schimbe meseria, alţii ne-au părăsit deja pentru totdeuna. Ca frunzele de toamnă purtate de vijelie, viaţa ne-a răspândit în toate direcţiile dar încă ne reamintim cu plăcere că am zburat din acelaşi copac. Colegialitatea şi camaraderia celor cinci ani împreună au rămas imprimate în spiritul nostru pentru totdeauna şi hrănesc cu multe amintiri bucuria revederii.

Desigur că mi-ar fi făcut o plăcere deosebită să particip la adunarea colegilor organizată de Radu care, după cum am constatat cu toţii, a rămas acelaşi băiat prietenos şi amabil. Din păcate nu o să fie posibil de data asta să ciocnim un pahar împreună şi să schimbăm glume noi şi vechi. Sper însă să avem ocazia să ne revedem cu bucurie într-un viitor nu prea îndepărtat. Până atunci, vă doresc tuturor o seară minunată şi plină de voie bună. În pofida zicalei, sunt mulţi ochi care chiar dacă nu se văd nu se uită.
Cu aceeaşi prietenie din totdeauna,

Sorin Marcovici

Pe **Nicolae Georgescu**, şeful nostru de grupă, l-am găsit mai greu dar până la urmă am reuşit cu ajutorul unui coleg care îi ştia adresa. El s-a lăsat mai greu în sensul că s-a prezentat la întâlnire de abia în anul următor, pe motivul invocat în mesaj, dealtfel neîntemeiat, cum că pe el vremea l-ar fi marcat mai puternic. Se pare totuşi că ce declara Nicu în 2008, respectiv mesajul de mai jos, a fost un simplu moft, sau o exagerare nejustificată, sau o neîncredere în succesul ideii de a ne revedea, ca dovadă în anii următori el a fost prezent la toate întâlnirile, inclusiv cele de la Comarnic. Poză nu a trimis odată cu mesajul lui de salut, dar în anii următori am recuperat cu brio această lipsă.

Dragi colegi de neuitat,

Suntem un grup de oameni care au ceva în comun: au petrecut o doisprezecime din viaţă în aceeaşi facultate, în bănci alăturate. Mulţi dintre noi am fost chiar prieteni. De exemplu, s-ar putea să existe printre voi un băiat care a fost şi la mine acasă, unde am studiat împreună, am mâncat împreună şi am dormit chiar în acelaşi pat (nu vă gândiţi la prostii !).

Dar acel nucleu de oameni din 1970 a suferit ulterior, cu mult înaintea pornirii acceleratorului CERN, un adevărat "big bang". Bucuriile, dar mai ales necazurile, ne-au dus în zone ale universului vieţii foarte depărtate una de alta. Unii au trecut chiar în universuri paralele. Pentru că nu pot să-mi explic altfel cum se poate ca băiatul despre care vă spuneam, atunci când ne-am reîntâlnit întâmplător acum circa 20 de ani, să vorbească cu mine foarte degajat despre una, despre alta, iar la urmă, când deja ne îndepărtam unul de altul, să strige: "Cum te cheamă, cum te cheamă ?" (Exact ca în reclama "Cât e halatu', cât e halatu' ?")

Iniţiativa creării acestui "club" al inginerilor fizicieni din 1970 este extrem de binevenită. Clubul IF70, cum îndrăznesc să-l numesc, încearcă să demonstreze că timpul poate fi reversibil, că putem, o dată pe an cel puţin, să revenim în aceeaşi zonă de univers al vieţii. Nu ştiu dacă vom reuşi, dar merită încercat. Poate descoperim o cremă specială, ca în "Maestrul şi Margareta". Colegul Aurel Ionescu vă poate explica mai mult.

Vă propun un test al întoarcerii în timp. Doi dintre profesorii noştri au spus la sfârşitul cursurilor pe care ni le-au predat:

1. "Să aveti derivata pozitivă!"
2. "Să nu vă pierdeţi simţul umorului!"

Câţi dintre voi stiu să răspundă? Câţi dintre voi au respectat aceste sfaturi-urări? Poate veţi discuta puţin şi aceste lucruri.

În sfârşit, am văzut pozele transmise de minunatul nostru coleg Radu Drăguş. Într-adevăr, entropia creşte! Partea proastă este că rata creşterii este diferită. În cazul meu de exemplu a atins valori inadmisibile. De aceea,
Semnez cu drag pentru voi toţi,
*Colegul vostru de ne **liniuţă** uitat (adică de ne-privit),*

Nicu Georgescu

P.S. Poate la întâlnirea viitoare pot trece peste complexul exploziei entropiei personale, îmi pun o mască şi vin şi eu la întâlnire.

Încă o dată, vă îmbrăţişez pe toţi. Petrecere frumoasă !

În această împrejurare i-am scris:

Lasă frate entropia
Care-n final ne omoară,
Importantă-i frumuseţea,
Evident, interioară.

Pe colegii care n-au venit i-am asimilat cu oaia rătăcită din celebra pildă, dar neprezenţa lui Nicu Georgescu, în situaţia lui de şef de grupă, ar fi agravat mult situaţia:

Pilda oii rătăcite
Ne face să-i ducem dorul,
Însă Domnul ne ferească,
Să nu ne lase păstorul.

După cum constataţi, cel puţin unii, am preluat aici şi în continuare unele catrene (toate despre IF70) din cărticica mea apărută anul trecut, sper să nu fiu acuzat de (auto)plagiat.
În legătură cu mesajul de mai sus al lui Nicu Georgescu vreau să-l asigur că eu am respectat cele două sfaturi cu derivata şi cu umorul (n-or fi fost ale lui Mircea Bodea ?) chiar fără să-mi fi amintit de ele vreodată.

Cu **Tulida Geraldine Bercovici-Cohen** , stabilită în Anglia, a fost mai complicat deoarece n-am reuşit nicicum s-o găsesc. A mai circulat şi un zvon cum că Tulida ar sta prin zona Londrei, dar nu răspunde la nici un apel. Până la urma am aflat că Nicu Drăgulănescu ar avea adresa ei, ceea ce s-a dovedit a fi adevărat. Nicu şi Tulida au fost colegi de liceu. Poza

de mai jos am obţinut-o prin intermediul lui Nicu. Mesajele de la Tulida le-am obţinut eu după multe insistenţe, scriindu-i:

Geraldine Tulida Bercovici-Cohen

Din turnul tău de fildeş
L-al zecelea etaj,
Indură-te Tulida,
Trimite un mesaj.

Rezultatul a fost nul, dar n-am renunţat:

Îndură-te Tulida
Şi nu ne neglija,
Doar o vorbă aşteptăm
Toţi cei din grupa ta.

Din inima ta largă
Sper vântul ca să rupă
O filă cu mesajul
Spre-ai tăi colegi de grupă.

Evident că i-am scris Tulidei şi mesaje în proză şi, bucurie mare, până la urmă am înduioşat-o, ca dovadă mesajul de mai jos:

Dragă Radule,

Să nu ai încredere în zvonuri. Întotdeauna răspund cu mesaje scurte din lipsă de timp, în general. Am mult de lucru şi trebuie să-mi raţionez timpul. În fiecare zi primesc cam 50-60 email-uri, jumătate sunt urgente şi în legatură cu lucru ce am de făcut, aşa că "apelurile" nu prea au prioritate mare. Bineînţeles că reuniunea şi mai ales entuziasmul tău mi-au captivat interesul. Bravo şi felicitări !

Ține-mă la curent. Aştept să văd website cu poze. Eu nu am o poză mai bună. Nu sunt fotogenică deloc aşa că poţi să foloseşti cea oficială.

Cu drag,

Tulida

În final am primit mesajul adresat tuturor colegilor:

Dragi foşti colegi ingineri fizicieni,

Urmăresc cu uimire progresele României în special în ultimii ani, traiectoria este exponenţială în toate direcţiile. Trebuie să fie foarte interesant de a fi acum la Bucureşti, am auzit că s-a schimbat nemaipomenit şi este o atmosferă excitantă. Au trecut prea mulţi ani de când ne-am despărţit şi am urmat vieţile şi carierele nostre în toată lumea. Totuşi amintirile de vremurile când am fost toţii studenţi sunt tare frumoase. Îmi pare rău că nu voi putea fi împreună cu voi la această reuniune, deşi într-un fel fiind îndepărtată, voi menţine viziunea voastră aşa cum aţi arătat la 20 ani nu cum toţi arătăm acuma. Vă urez să vă păstraţi tinereţea internă chiar dacă nu se poate să ţineţi anii în urmă. Un salut călduros tuturor cu urări de sănătate, fericire şi prosperitate!
Toate cele bune şi urări de suces pentru reuniune. Te rog să-mi trimiţi toate pozele.

Tulida
Dr Geraldine Cohen
PhD, MBA (INSEAD), FHEA, MCIM, Chartered Marketer
Senior Lecturer in Marketing
Brunel Business School
Elliott Jaques Building, Room 062
Brunel University Uxbridge, UB8 3PH
Telephone: (+44) 01895 265237

Dragă Tulida, recitind textul tău constat că te contrazici, pe de o parte vrei să păstrezi imaginea noastră de la vârsta de 20 de ani, pe de altă parte îmi ceri să-ţi transmit toate pozele (cum de altfel am şi făcut cu cea mai mare plăcere). Lucrul cel mai bun este să vii, să ne vedem, să ne auzim şi, te asigur eu, nu o să-ţi pară rău şi nici nouă. Un "pericol" ar fi, s-ar putea să capeţi dependenţă. Ne eşti restantă cu ziua de naştere şi cu poze, moftul cu fotogenia nu ţine. Tulida, nu ne neglija !
Mai fac o încercare către Tulida, acum la sfârşitul anului 2013, poate ne mai trimite nişte poze în afară de cea unică pe care o avem şi pe care ea o caracterizează drept oficială:

Tulida sunt pierdut,
Doar poze de-ale tale
M-ar mai putea salva,
Dar nu oficiale.

Cu **Dorin Ciobanu** problema a fost simplă, noi corespondăm de ani de zile pe internet, deci n-a fost nici o greutate să iau legătura cu el.

Dorin Ciobanu

El îmi trimite aproape zilnic mesaje pe E-mail; datorită faptului că a practicat cândva tirul i-am scris cândva:

În pierduta tinereţe
Erai trăgător la tir,
Dar acum cu internetul
Bombardezi mai abitir.

Cu **Alexandru Bălănescu** a fost o situaţie mai grea în sensul că l-am căutat pe internet în Germania, fără şansă, unde el stătuse vreo treizeci de ani, Dorin Ciobanu a avut inspiraţia să-

l caute în ţară şi a avut succes, pentru că Sandu revenise de câţiva ani. Găsirea lui Sandu a fost o “achiziţie” valoroasă pentru că el a participat la majoritatea întâlnirilor noastre ulterioare, inclusiv la Comarnic, i-am scris:

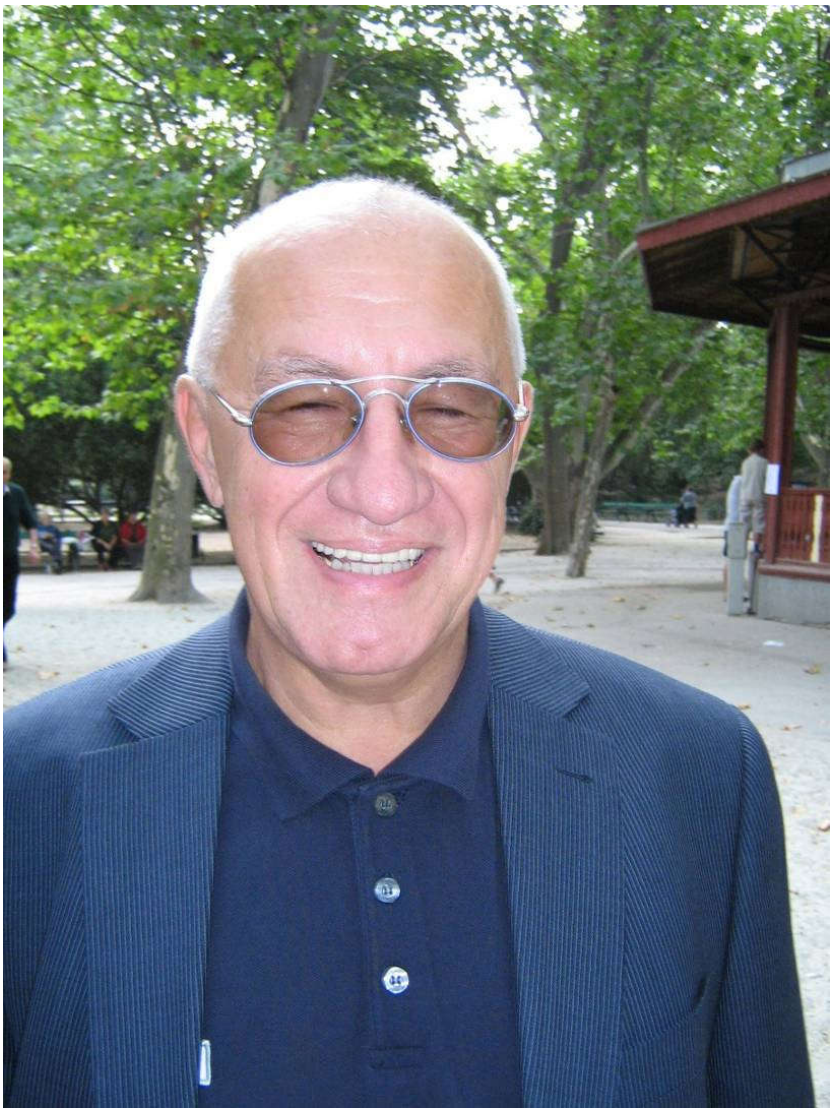

Alexandru Bălănescu

Ce mai păr frumos aveai
Când erai mai tinerel
Şi mă-ntreb contrariat
De ce-ai renunţat la el ?

⁂

Variaţiuni pe aceeaşi temă :

Sandu, tu în studenţie
Aveai păr negru, frumos.
Te întreb: ai vreun folos
De când te porţi cu chelie ?

Cu **Nicolae Fotache** (zis Ney) am avut probleme, nu cu adresa ci cu faptul că n-a vrut să ne trimită o poză şi nu a venit la întâlnirile IF (nici la cele de la Facultate), totuşi eu cu el am corespondat frecvent pe E-mail în ultima perioadă. La o întâlnire cu colegii CSF-işti în 2009, la care am fost invitaţi amândoi, am făcut două poze de grup în care el apare doar din profil. Poza de mai jos, mai veche, mi-a fost pusă la dispoziţie de un coleg CSF-ist. Din mesajul lui Ney Fotache dau fragmentul următor:

Uitându-mă pe fotografiile pe care le-ai strîns, m-am bucurat pentru faptul că deşi mă uitam la ele, în mintea mea îi vedeam tot cu imaginile de acum aproape 40 de ani. În concluzie, prefer ca şi cei care mă mai ţin minte, să rămână cu imaginea mea de atunci, este drept că m-am mai îngrăşat, iar despre păr ... văd că Mihu Leonovici mai are.

Legat de chelie vreau să vă spun că englezii au o vorbă: *bărbaţii au un cap aşa de frumos încât e păcat să fie acoperit cu par*, iar lui Ney i-am zis:

Dragă Ney nu-ţi fă probleme
Cu chelia lucitoare,
Fiindcă noi avem cu toţii
Ochelari superbi de soare.

Faptul că nu a participat la niciuna din întâlnirile noastre mi se pare o pierdere, atât pentru el cât şi pentru noi. Totuşi el nu era complet rupt de colegi ca dovadă este faptul că era interesat de pozele şi de mesajele care circulau şi în plus a făcut şi calendarul de mai jos, pe care mi l-a oferit cadou cu ocazia zilei mele de naştere, sărbătorită la Yvonne acasă, născută şi ea în aceeaşi zi ca mine, dar cu un mai târziu. Pentru anul următor am cerut mai multe calendare pe care să le dau la unii din colegi. Cu poza primită în 2010 a făcut calendarul pentru 2011, cu acea ocazie ne-am întâlnit de două ori, calendarele au fost printate la o firmă de calculatoare. Pentru anul 2012 nu a mai apucat să facă calendar deoarece ne-a părăsit pentru totdeauna.

I-am mai scris şi alte catrene:

De-ai veni in Cişmigiu
Ne-ai cinsti cu consistenţă,
Dar stai nu te alarma,
Nu cu vin ci prin prezenţă.

⁂

Dragă Ney te-am bombardat
Şi cu versuri şi cu proză,
De toate ai fi scăpat
Dacă trimiteai o poză.

⁂

Vrei să stai în mintea noastră
Cu-ale tinereţii graţii.
Te pozăm până la urmă
Apelând la paparazzi.

Până la urmă m-a ajutat Yvonne, mi-a trimis câteva poze bune.

Calendarul făcut de Ney

2010

	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL
Monday	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Tuesday	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Wednesday	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Thursday	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Friday	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Saturday	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24
Sunday	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25

	MAY	JUNE	JULY	AUGUST
Monday	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Tuesday	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24 31
Wednesday	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Thursday	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Friday	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Saturday	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Sunday	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29

	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Monday	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Tuesday	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Wednesday	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Thursday	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Friday	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Saturday	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Sunday	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

Pe **Nicolae Leonovici** (acum Nicolas Leconte), stabilit la Eaubonne (Apă bună) lângă Paris, l-am găsit prin intermediul unui coleg care îi ştia adresa. El ne-a transmis mesajul următor:

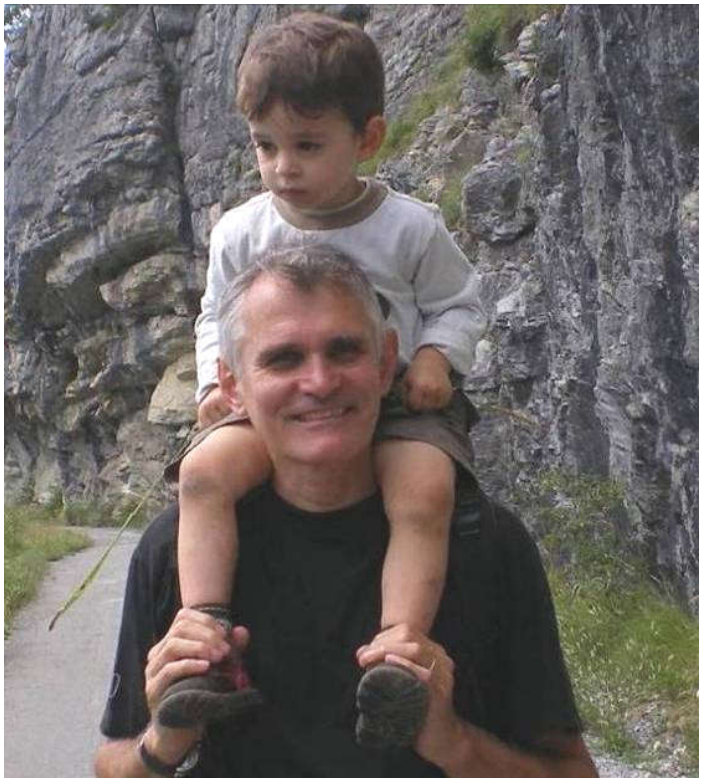

Nicolas Leconte (Nicolae Leonovici)

Dragă Radu şi dragi colegi,

Îmi pare rău că nu pot participa la întâlnirea din anul acesta, dar la anu', promit, nu voi lipsi - decât dacă mă mut în altă lume.

Am 2 propuneri :

1. Să faci un site în care să aduni pozele, inclusiv cele pe care le veţi face la întâlnirea din Cişmigiu.

2. Să organizezi un concurs masculin (anul viitor, ca să pot participa şi eu) de cea mai mare chelie şi cea mai importantă burtă.

Iar până atunci, vă urez tuturor, prezenţi sau chiar absenţi, multe întâlniri ca aceea de anul acesta, organizată de minunatul nostru coleg şi poet, Radu.

Cu drag,

Mihu

La vremea respectivă am comentat :

Legat de mesajul lui Mihu vreau să vă zic în primul rând că nu a venit nici în anul următor, contrar afirmaţiei lui din fraza de început ; acum, Doamne fereşte, ce să credem ? În al doilea rând observăm în fraza de sfârşit că mă face poet, ceea ce nu-i adevărat, nu că n-aş vrea dar n-am de unde, pentru că eu nu am sensibilitate artistică. Pot fi încadrat eventual ca versificator, ceea ce are legătură cu electronica, deoarece şi într-un caz şi în altul e vorba de a combina cuvintele sau componentele în ideea ca în final să se obţină ceva coerent, sau funcţional. În concluzie aş zice că în măsura în care sunt un bun versificator sunt şi un bun electronist şi viceversa.

Fiindcă Mihu locuieşte la Eaubonne m-am gândit să-i scriu:

La Eaubonne, *tres inspiré*,
Ți-ai făcut aşezământ
Intuind mai repede
Criza de-apă pe Pământ.

Variantă:

La Eaubonne te-ai aşezat
Într-o căsuţă cochetă
Intuind anticipat
Criza de-apă pe planetă.

⁂

Presupun că în Eaubonne
Aveţi casă cu balcon
Şi tu poţi nestingherit
Să te-ocupi de pescuit.

(De prinzi peşti precum Gurău
Zău că n-ar fi déloc rău.)

După ce a fost găsit, Aurel Ionescu ne-a trimis poza de mai jos, are în mână cartea "Fizica solidului" de Cornelia Moţoc, semn că i-a plăcut foarte mult acest curs ?

Urmează acum cei doi colegi “canadieni” de la IF, e vorba de **Gabriela Ionescu-Grabari** şi **Marcel Carabineanu**, care apar în cele două poze de mai jos, trimise de ei. Fiind acolo în Canada m-am gândit:

Bine-ar fi şi în Canada
Doar în luna lui cuptor,
Iarna când cade zăpada
O iei jos spr-ecuator.

Şi am mai zis:

Emigrantul în Canada
Are un program impus:
Cât mai repede să-şi facă
Adaptarea lui la fus.

Gabriela Grabari (Ionescu)

Gabi ne-a scris atunci:

Dragi colegi,

Demersul lui Radu de a ne aduna este plin de graţie şi cred că îi veţi da satisfacţia misiunii împlinite.
Consideraţi-mă şi pe mine în Cişmigiu.
Vă doresc la toţi zile frumoase!

Cu dragoste,
Gabi

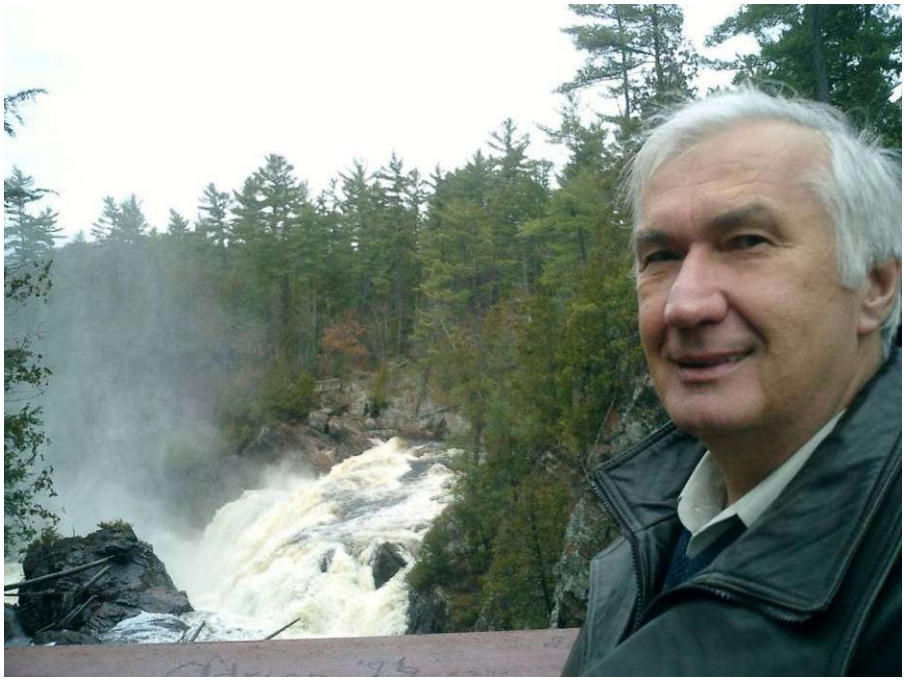

Marcel Carabineanu

Marcel ne-a scris:

Dragi colegi,

E un privilegiu să poţi retrăi clipele tinereţii mai ales legate de studenţie. Timpul e neiertător şi ne risipeşte destinele făcând tot mai grele asemenea momente. Vă urez multă sănătate şi să aveţi puterea de a mai repeta această întâlnire.

Marcel Carabineanu

Mai târziu a fost găsit şi **Aurelian Olariu**, tot în Canada, meritul îi aparţine lui Dorin Ciobanu.

Cine l-a găsit pe **Nicu Avram (Nicholas Adams)** în America nu mai ştiu.

Restul colegilor din ţară au fost găsiţi cu uşurinţă. Am de semnalat faptul că Tulida, Mihu şi Aurelian (Stimabilul) pe lângă faptul că nu au fost la nici o întâlnire au trimis fiecare doar câte o poză, ceea ce este total insuficient. Nu vă sfiiţi, mai trimiteţi poze şi mesaje. Marcel, de bine, de rău, a mai trimis o poză, o aveţi mai jos.

Eliade Ştefănescu a fost găsit relativ târziu, în 2009, deşi el stă în Bucureşti. După găsire a fost mereu activ şi prezent la toate întâlnirile din Bucureşti

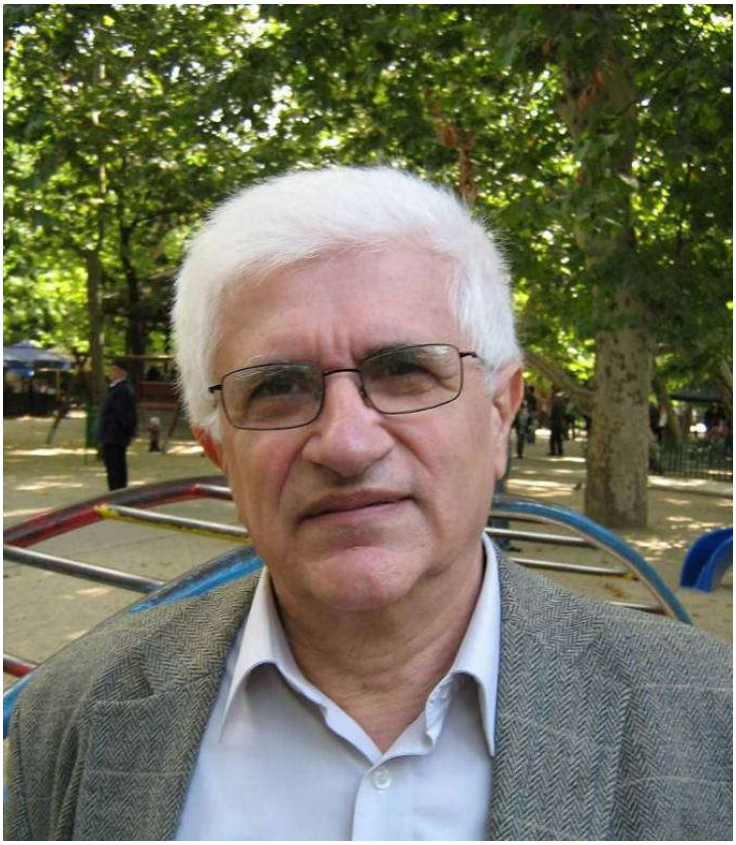

Găsirea lui **Sandu Bucin** n-a fost o problemă, aveţi mai jos o poză trimisă de el.

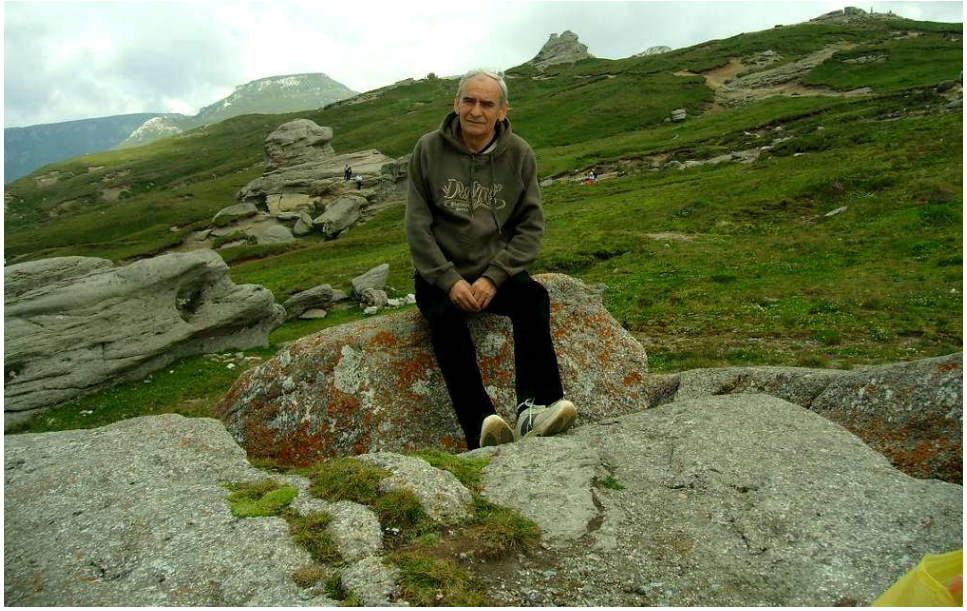

Cu **Gabriel Onel (Vivi)** a fost simplu, Dorin îi ştia numărul de telefon.

Am terminat cu căutarea adreselor colegilor, trecem la alte evenimente.

Îi surâd ochii lui Eliade când vede cum se umple paharul.
Probabil este undeva prin străinătate.

În primăvara lui 2009, după ce deja ne văzuserăm în Cişmigiu (Sept. 2008), Lucian Gălăţeanu mi-a trimis un mesaj în care mă înştiinţa că are o casă de vacanţă la Comarnic (undeva sus pe deal, nu în oraş) şi ar fi încântat să ne vadă acolo, evident pe cei fascinaţi de invitaţie. Până la urmă invitaţia lui s-a concretizat şi o parte din grupa Inginerii fizicieni, pe care am denumit-o "Aripa Comarnic", a ajuns să-l viziteze anual până în anul acesta şi în continuare (sperăm).
Prima excursie la Comarnic a avut loc la 1 Mai 2009. Am primit indicaţiile de rigoare ca să ajungem cu bine sus în deal. Am transmis un mesaj de mulţumire pentru itinerariul transmis de Lucian şi apoi anumite temeri, nedumeriri şi chiar pretenţii:

Mulţumescu-ţi de mesaj
Îl voi lua în bagaj,
Ca un ghid nepreţuit
S-ajung la locul râvnit.

Unde casa ţi-ai plasat
Aeru-i rarefiat,
Când venim de Arminden
Luăm tub de oxigen ???

⁂

La vila ce-ai plasat
Acolo sus în deal
Ideal ar fi să vin
Călare pe un cal.

⁂

În această-mprejurare
Îţi pun încă o întrebare,
Să-mi răspunzi făr-amânare,
Ai şi grajdul în dotare ?

⁂

N-ai evaluat localul
Unde vom veni cu calul,
Să ne dai date concrete:
Cât revine-n margarete?

⁂

În ideea c-aş fi mers pe jos am zis:

Gâfâi greu şi urc amarnic
Pe dealu' de la Comarnic
În speranţa că-ntr-un an
O s-ajung la Lucian.

⁂

Cu casa în vârf de deal
Mă gândesc că bine ar
Fi, de-a dreptul ideal,
Să montezi funicular.

⁂

O problemă era şi vremea:

O s-avem vreme frumoasă
Să putem ieşi din casă ?

⁂

De nu ştii nimic de vreme
Mă gândesc şi chiar că te-aş
Sfătui să dai comanda
Tocmai la INMH.

Totuşi până la urmă ne-am hotărât sa mergem cu maşina, dar erau şi acum incertitudini:

Loc de-ntoarcere găsim
Sus în spaţiul tău intim ?
Fiindcă-ţi zicem: *au contraire*
Vom urca-n *marche-arrière*.

Fiindcă veni vorba de mersul înapoi mi-am adus aminte de un banc: nişte poliţişti urcau pe Transfăgărăşan în *marche-arrière* ceea ce a stârnit nedumerirea multor participanţi la trafic, răspunsul poliţiştilor a fost: "*dacă nu găsim acolo sus loc de întoarcere ?*". Culmea e că la coborâre mergeau tot în *marche-arrière*, pentru că, ziceau ei, au găsit sus loc de întoarcere.

L-am prevenit pe Lucian :

E un act d-inconştienţă
Să ne inviţi la Comarnic,
Ai să te căieşti amarnic
De-om contrácta dependenţă.

dar el şi-a asumat orice risc.

În final totul a fost frumos şi ce speram s-a îndeplinit.

Acolo, de Unu Mai,
Sper să ne simţim ca-n Rai
Uitând, chiar şi momentan,
De-un infern bucureştean.

Avertizare pentru Lucian:

Fiind persoane importante
Să ne-ntâmpini ca atare,
Cu discursuri mai savante
Şi cu pâine şi cu sare.

El a răspuns :

Sare, pâine, se găseşte,
Şi discursuri fabricăm.
Mai savante se doreşte ?
Ce-o ieşi nu garantăm.

Consideraţii despre casă:

Aşezată-n vârf de deal
Nu poate fi decât castel
De-aceea, cu siguranţă,
Bântuie stafii în el.

⁂

La castelul tău din coastă,
Aşezat pe stâncă dură,
Ca şi cavaleri veni-vom:
Cu lance şi cu armură.

Viaţa, ştiţi cum e, şi cu bune şi cu rele, ca dovadă tocmai când eram la Comarnic am pierdut un meci important la fotbal, mi se pare cu naţionala Serbiei:

Invitaţi fiind la Comarnic
Bucuria ne petrece,
Numai c-am pierdut la fotbal,
Una caldă, una rece.

Înaintea celei de-a doua întâlniri de la Comarnic am avut un schimb de catrene cu Lucian.

Când dăm buzna peste voi
Înţeleg dezavantajul,
Acum întrebatu-te-oi:
Care este avantajul ?
Radu

Avantajul meu, mă jur,
E că simt o bucurie
Când colegii împrejur
Se "scaldă" în veselie.
Lucian

Făcând astfel de-afirmaţii,
Într-o lume dezmăţată,
Parcă-mi vin şi palpitaţii
Când aud nobila faptă.

Asta este-ncununare
Multelor vorbe ce spui,
Când aud că-ţi dă-ncântare
Bucuria aproapelui.
Radu

Ziceam şi eu în stilul lui Lucian :

La fel simt o încântare,
Ție nu ţi-am spus-o încă,
Când văd cu câtă plăcere
Îmi sorb unii din palincă.

Colegii care au participat la întâlnirea de la Comarnic au fost încadraţi în Aripa Comarnic, dar fiindcă nu de fiecare dată sunt prezenţi toţi, sau uneori ar putea să apară şi vizitatori noi, am numit-o aripă cu geometrie variabilă.

De la un sezon la altul
Variază geometria,
Eternă şi neschimbată
Să rămână prietenia !

Într-un an, după Revelion, Dorin ne-a trimis un mesaj cu diverse remedii medicale, i-am zis :

Dupa cheful de-Anul Nou,
După gastronomic chin
Cum ne revenim rapid ?
Asta vrem acum Dorin.

În toamna anului 2009, dupa trei excursii minunate făcute la casa de vacanţă a colegului nostru Lucian, care la serviciu se ocupă de nanotehnologii, i-am zis-o:

Nanotehnolog din fire
La nivel de electron,
Sus acolo la clădire
E-un gigaamfitrion.

Cu mai mulţi ani în urmă colegul Stelică Popa îmi trimite fotografia de mai jos în care el este încadrat de doi dintre fraţii lui, în această împrejurare ce puteam să fac , decât să scriu ceea ce urmează ?

Stând aşa cu burta goală
Nu ezit ca să-mi asum-o
Presupunere reală,
Că vă pregătiţi de SUMO.

*

Pe covorul de verdeaţă,
Aşezat precum o pânză,
Fraţii Popa-şi etalează
Valoroasa lor osânză.

*

Văzui burţile umflate
În formă de anvelopă
Şi-mi zisei: măi, nu se poate,
Ăştia-s sigur neam de popă.

La aşa rotunde burţi
Poate că frumos v-ar sta,
Precum la vechile curţi,
Cu işlic şi narghilea.

*

Superbe burţi expuse
Pe mioritic plai,
Natural, îmi sugerează
Un înalt nivel de trai.

*

Cu rezerve consistente,
Fără teamă fraţii Popa
Aşteaptă eminamente
Ca să intre-n Europa.

Aveţi aici poza minunatului nostru coleg din Maramu’

La prima întâlnire din 2008 în Cişmigiu Lucian s-a prezentat cu nişte rame de ochelari legate undeva cu sârmă, probabil o moştenire de la bunici. I-am zis-o

Absolvent d-Electroníică,
Cineva care confirmă,
Dar apari hilar în lume
Cu-ochelari legaţi cu sârmă.

⁂

Când văd sârma agăţată
La rama-ţi de ochelari,
Mai că-mi vine să-mi iau câmpii,
Să mă pierd printre arţari.

⁂

Ochelarii nu-s eterni,
Nu-i ai pentru-o veşnicie,
De aceea-ţi zic eu ţie
Să-ţi iei alţii mai moderni.

S-a conformat Lucian, şi-a luat alţi ochelari, cât sunt de frumoşi sau de moderni nu ştiu dar cel puţin nu mai au sârmă.

Deja intraţi în anul al treilea al întâlnirilor lucrurile mergeau din ce în ce mai bine, cu excepţia celor menţionate în continuare :

Trecu înc-o întâlnire,
Ne vom revedea la anu',
Din păcate nu "venire"
Ney şi Dinu Corodeanu.

(N-au venit nici altă dată,
Inima ni-e sfâşiată).

⁂

Rodica n-a mai venit,
Din păcate n-a ales
Să petreacă iar cu noi,
Din pricini greu de-nţeles.

Dinu Corodeanu totuşi s-a hotărât la un moment dat şi a fost prezent atât în Cişmigiu cât şi la Comarnic.

În 2011 de Moş Nicolae, noi în grupă având o bogată “colecţie” de Nicolai (Georgescu, Leonovici, Avram, Fotache) le-am zis:

Vă felicit dragi colegi,
Sunteţi toţii admirabili,
Vă doresc din inimă
Să ajungeţi venerabili.

Interesant este că anagramând iniţialele numelor celor patru colegi rezultă cuvântul **FLAG**, o fi având vreo semnificaţie ?

În 2013 scriam de Moş Nicolae:

Să vă pregătiţi pantofii
Cu mare atenţie, frumos
Şi-i veţi aşeza cu grijă
La uşa de intrare, jos.

⁂

Moşu iar vine cu daruri,
O face de-atâtea ori,
La cei care aţi fost cuminţi
Vi le-aduce mâine-n zori.

(Cei ce-aţi fost mai blestemaţi
N-are rost să încercaţi.)

Americanul Nicu Avram cu nevasta May, în America

Pe ecuson în loc de Adams scrie Admas

Să fiu cu voi solidar,
Purtătorii de chelie,
Printr-un gest umanitar
M-am tuns zero-n scăfârlie.

Mai mult de atât ce puteam să fac, să-mi smulg părul ?

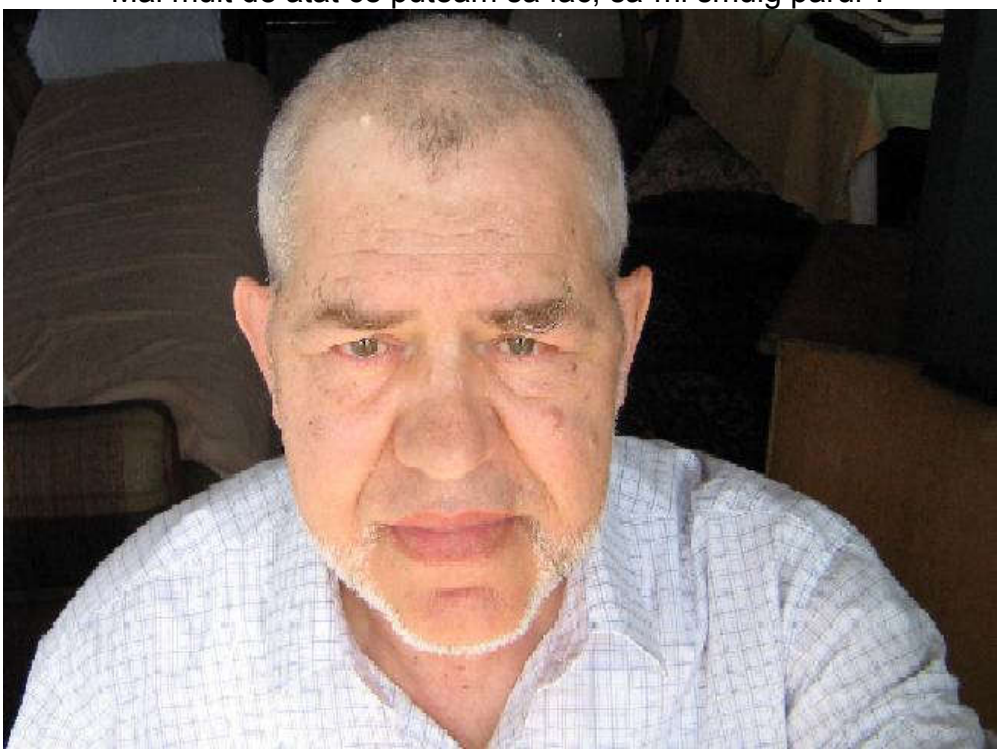

Toate argumentele sunt sintetizate mai jos.

Întâlnirea autumnală
E deja tradiţie,
Nu-ncercaţi să vă sustrageţi,
E caz de poliţie.

*

Fiţi atenţi, eu vă previn,
Întâlnirea autumnală
E de factură penală
Pentru cei care nu vin

*

Nu-ncercaţi să vă sustrageţi,
Multe rele o să trageţi,
Celor ce nu vor veni
Prea bine nu le va fi.

Fiţi atenţi aici colegi,
Cu-ntâlnirea nu-i de joacă,
Vă mobilizaţi cu toţii,
Anual ea se convoacă.

*

Întâlnirea cu colegii
Este-obligatorie,
Intră deja-n cadrul legii
Şi-i executorie.

*

Spiritul comunitar
Îl scandăm ca o lozincă,
E de-a dreptul necesar
Şi este valabil încă.

*

Întâlnirea cu colegii
Este obligaţie
În nici un fel să nu gândiţi
La vreo contestaţie.

Aurel Ionescu a scris odată :

Domnule politehnist
Care ştii a scrie,
Din păcate eşti cam trist,
"Dai" melancolie.

Dar decât manele
Sau discuţii sterpe,
Mai bine catrenul tău,
Radu Euterpe.

Aşa-mi plaşe măi flăcăi
Să scrieţi cu toţii, măi.

Asta-i o parodie după un cântec moldovenesc, unde flăcăii nu scriu ci strigă.

Cu cei din poza de sus am fost coleg de grupă în anul întâi, în acest context nu puteam să o neglijez pe Mihaela Diaconescu (Michaela Butta), am fost şi cu ea coleg în anul întâi.

Fetele noastre IF70 Anca, Gabi, Rodica, Tulida, Marta, apar toate în imaginile următoare. Ele sunt afişate în ordine după frecvenţa participării la întâlnirile noastre. Fiecare poate ajunge pe primul loc, nu există favoritisme. Numai Marta, din păcate, nu are nici o şansă, am înţeles că suferă de o boală psihică. Nu ştiu cum ar putea reacţiona dar cred că n-ar strica să-i facem o vizită vreo câţiva dintre noi, ideea este de a-i afla adresa, poate cei care au lucrat la ICCE ştiu ceva.

14/09/2013 12:09

BET

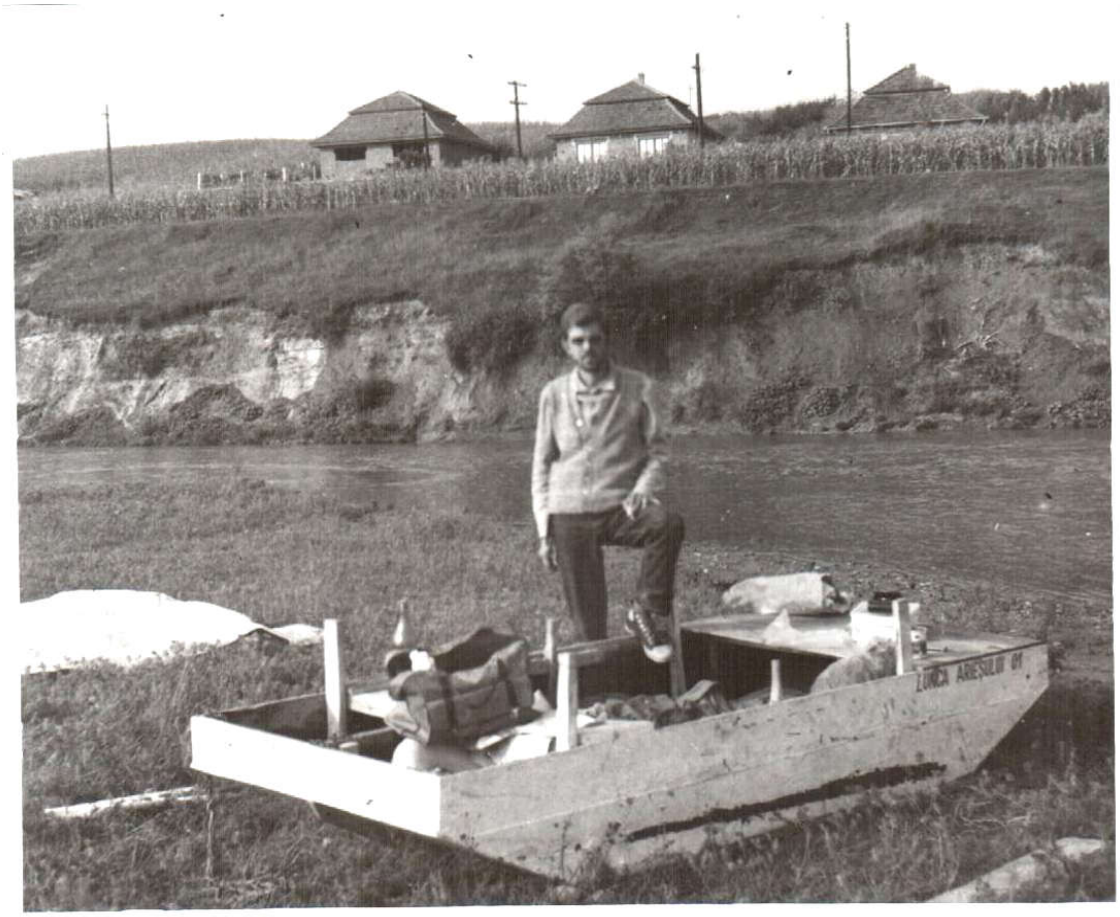

Radu cu barca pe Arieş şi Mureş, August 1972, în concediu, împreună cu fratele Mircea care pozează şi nu se vede.
Barca este proiectată şi construită de Radu Drăguş având la bază studii serioase de Desen tehnic şi Elemente de Mecanisme şi Mecanică fină.

În 2011 am avut un schimb de replici cu Dinu Corodeanu.

Dinule cândv-aveai barbă
Şi-atunci vin cu o întrebare :
Renunţând l-a ta podoabă
Mustaţa-i o consolare ?
Radu

De fosta-mi barbă te-ai legat
Ca să te documentezi ?
Sau poate, ai premeditat
Exemplul meu să îl urmezi ?
Dinu

Am barbă de ceva vreme
Doar aşa dintr-un capriciu,
Iar acum o port-ntr-una
Ca şi cum ar fi un viciu.
Radu

Lui Sandu Bălănescu de multe ori îi apare pe E-mail mesajul "Abwesenheit".

Mă stresezi cu-Abwesenheit *),
Nu e treabă sănătoasă,
Te caut de multe ori
Şi tu eşti plecat de-acasă.

*)Abwesenheit=absenţă

În general înainte de fiecare întâlnire, uneori şi cu o jumătate de an înainte, trimit mesaje colegilor pentru prevenire, mergând şi pe ideea să nu-şi programeze nimic pentru perioada respectivă.

Dragi colegi de facultate
Pân-la noua întâlnire
Mai avem circa o lună,
Nu lipsiţi, e de-a venire.

“Certificatul de acţionar” nu ştiu cine l-a făcut, mi se pare interesant. Sus este casa de vacanţă a lui Lucian care, se pare, va deveni casa de şedere permanentă.

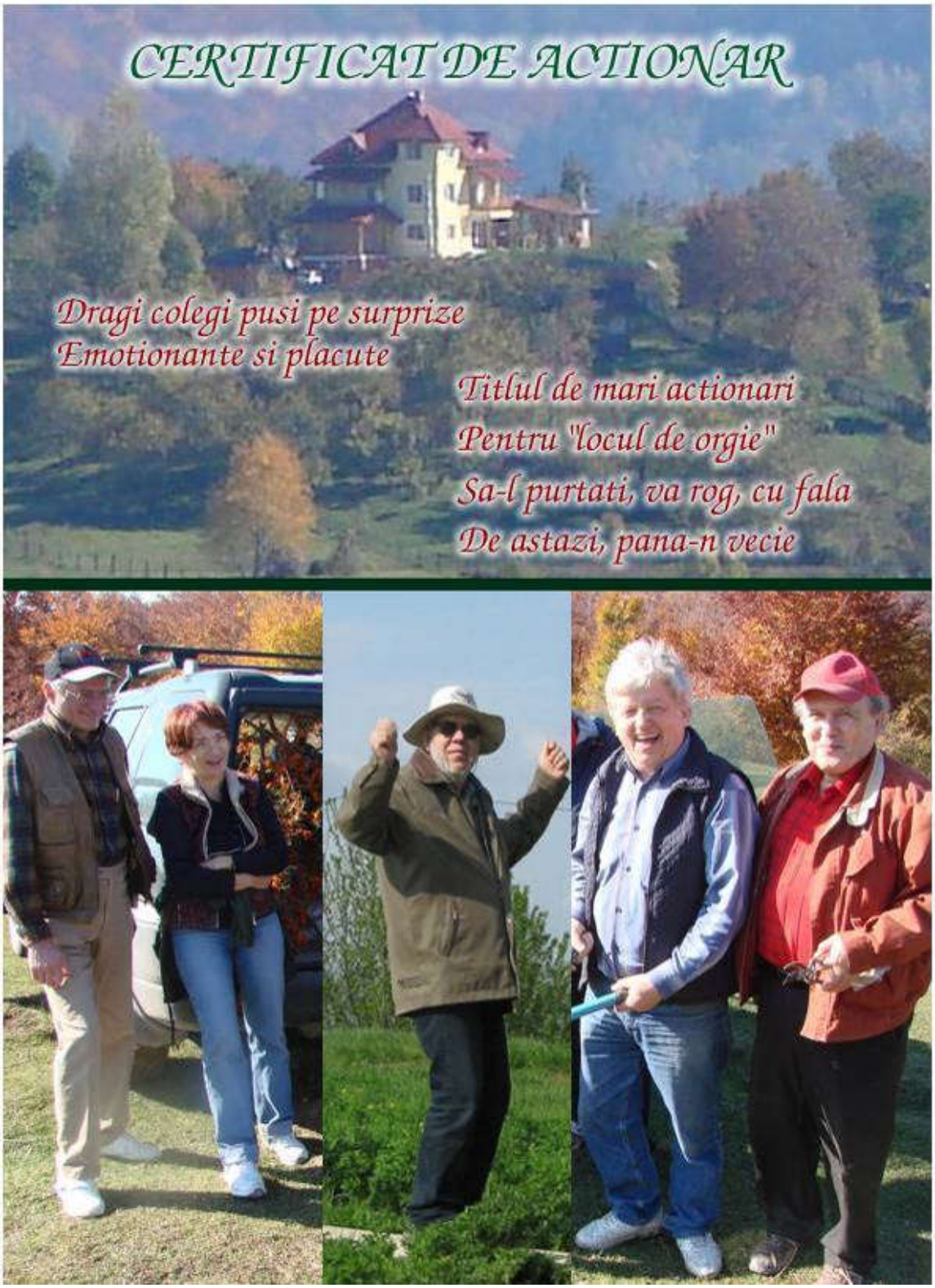

În 2010 am avut un schimb de mesaje cu Sandu Bălănescu.

Cel mai mult mi-au plăcut catrenele pe care i le-ai dedicat lui Dorin.
Oricum eşti un poet genial, tu ţi-ai greşit cariera.
Nu înţeleg ce-ai avut comun cu ingineria.
Mii de mulţumiri pentru site şi contribuţia la organizare.
Cu drag,

Sandu Bălănescu

Dragă Sandu,

Să ştii că nu mi-am greşit cariera, poeţii sunt născuţi nu făcuţi, eu am fost născut inginer şi aşa am rămas. Ba în plus meseria de inginer electronist mi-a făcut şi-mi face mare plăcere.Ți se pare ciudat că un inginer scrie şi versuri? Că sunt un bun versificator (nu genial) se poate, dar până la poezie e drum lung. Eu cu versurile mele exprim idei şi umor (sper), dar nu sentimente sau stări cum fac poeţii. Pentru poezie trebuie să ai sensibilitate artistică, cu care te naşti, încercările ulterioare de remediere a situaţiei nu duc la mare lucru. Dacă vei citi ceva scris de mine şi o să-ţi dea lacrimile, sau vei vibra de emoţie, sau te vei simţi transpus în alte planuri, atunci da, poţi zice că sunt poet, dar până acolo e cale lungă, în alte reîncarnări.

La un moment mă gândeam să arătăm şi noi mai frumoşi,
aşa că am aplicat papioane la câţiva colegi.

Consolare : ceilalţi colegi care nu apar aici sunt frumoşi şi fără papioane. (Nu ştiu de ce la momentul respectiv nu i-am "papionat" pe toţi).

Mândru de-acest şemineu
Lucian ne-a povestit
Toat-evenimentele
Din start pân-l-a-nfăptuit.

⁂

Cu aşa realizare
Lucian e mândru tare,
Povesteşte orişicui
Fazele proiectului.

(Această plăcere-o are
Doar acel ce-are răbdare.)

⁂

Mândru de-acest şemineu
Lucian e încântat,
Ca dovadă concludentă
Chiar el ni l-a prezentat.

⁂

Este ácest şemineu
Operă de-arhitectură
Ce atestă evident
Un talent de anvergură.

Cei dornici de a-şi construi un şemineu trebuie
să ţină cont de detaliul tehnic de mai jos.

Ceasul adus de Dorin, montat de cei doi colegi din fotografie: Lucian şi Stelică

La Comarnic, sus acolo în vârful dealului, mai sunt şi înţelepţi, două “specimene” aveţi mai jos.

INGINERI FIZICIENI

Aripa chineză

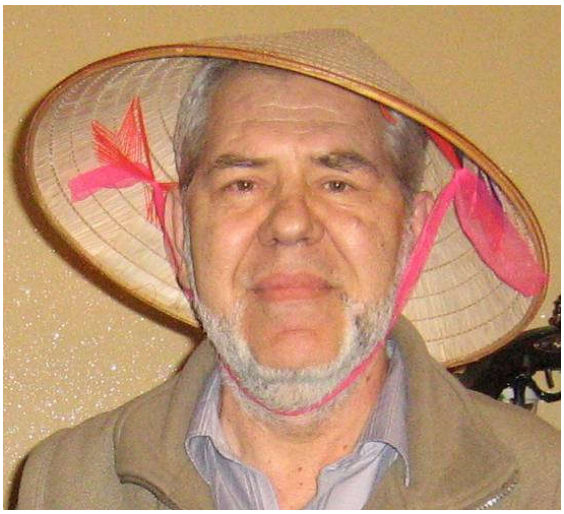

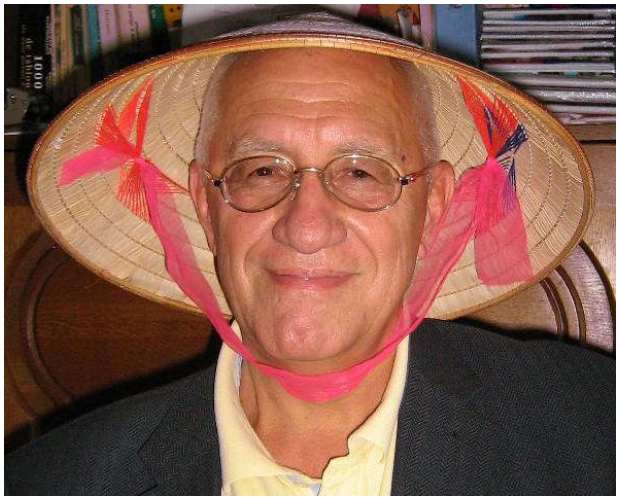

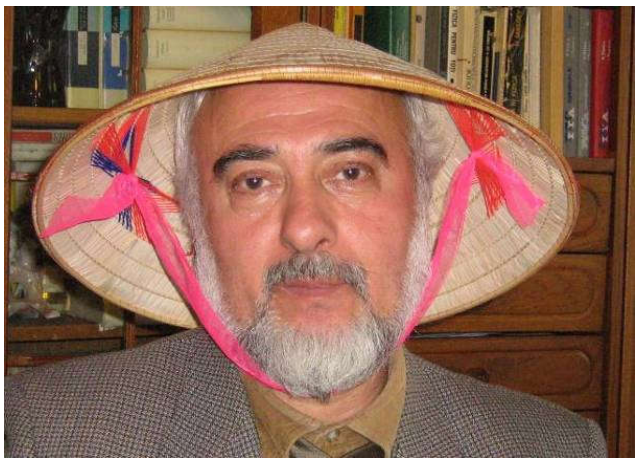

Discursul ţinut de Nicu Georgescu la Caru cu bere în 29 Decembrie 2012 cu ocazia venirii din America a lui Sorin şi a invitaţiei lui adresată nouă.

MESAJUL DE ANUL NOU 2013

Iubite colege,
Dragi colegi,
Stimate soţii,
Invidiaţi soţi,

În 1970, o grupă de Ingineri fizicieni a dispărut ca un mic big-bang, asemenea celui care a generat Universul. Ne-am împrăştiat în toate direcţiile, pe trasee anizotrope, distanţele dintre noi ajungând uneori la mulţi ani lumină. După 30 de ani însă, energia exploziei iniţiale s-a consumat, iar noi am început să simţim iarăşi forţele de atracţie dintre noi. Acum ne reapropiem din ce în ce mai mult, îndreptându-ne către acelaşi black-hole final. Dar până atunci mai avem, sper, mult timp pentru a savura esenţa fenomenului. Iar esenţa este:
Suntem uniţi pe viaţă de cei 5 ani de tinereţe !

Să fiţi sănătoşi, frumoşi şi bogaţi !

LA MULȚI ANI 2013 !

Nicu Georgescu

Este o vedere parţială a satului, luată probabil din helicopter. La Lunca Arieşului au fost mai mulţi colegi. După cum spuneam anterior în vacanţa anului IV au fost Lucian cu Rodica Vasilescu. În 1975 au venit la nunta mea Ioan Chiş cu nevasta Rodica şi Stelian Popa singur (încă nu avea nevastă). În alt an a trecut pe la mine Stelică cu nevasta Lenuţa, în drum spre Ciumărna (Zalău). Anul trecut a venit la mine Nicu Drăgulănescu cu fiul Alex. Tot anul trecut a fost în trecere Lucian cu nepoţii.

În poza următoare vă prezint procesul tehnologic de fabricare a magiunului, care constă în principal din amestecarea continuă a conţinutului vasului (prune fără zahăr), nu mult, doar vreo opt ore. Lucrarea a fost executată cu ajutorul vecinelor din Lunca Arieşului şi al nevestei Gabi, care nu apare în poză fiindcă ea o făcea.

Ervin îmi trimite odată poza de mai jos cu un şalău în braţe, mie nu mi-a rămas decât să scriu. Vedeti ?, după subiecte nu trebuie să alerg, vin ele singure de obicei.

Ce pot eu ca să constat,
Judecând cu al meu cap,
Că tu te-ai fi asortat
Mult mai bine cu un crap.

Ca să vă daţi seama despre ce este vorba , aveţi mai jos o poză cu un crap.

În 2009 Sorin ne-a scris:

Dragi colegi,

Cu viteza luminii, a trecut un an de la prima întâlnire. Deşi nu pot să particip nici anul ăsta la bucuria revederii, sunt cu gândul la voi şi vă doresc din toată inima o petrecere reuşită, înnobilată de nostalgia amintirilor şi afecţiunea prieteniilor de o viaţă. În mod special îi mulţumesc lui Radu pentru atenţia cu care pregăteşte aceste revederi şi pentru grija cu care mă ţine la curent ca să pot fi alături de voi.
Sănătate, voie bună şi vreme frumoasă în Cişmigiu.
Cu toata prietenia,
Sorin

Anul acesta, 2013, cu ocazia întâlnirii din Cişmigiu, în timp ce intram la restaurant ne întâmpină un domn cu două sticle de şampanie, se prezintă ca fiind cumnatul lui Sorin. El venise acolo cu şampania la rugămintea lui Sorin. Gestul acesta a lui Sorin m-a emoţionat şi am scris:

Sorin, prin gestul tău sublim
Creat-ai circumstanţele
Să te símţim printre noi
Anulând distanţele.

⁂

Gestul tău pentru-ntâlnire
E-ntr-adevăr îmbătător,
Dar totuşi nu prin alcool
Ci prin al tău de cólegi dor.

Mesajul lui Sorin şi gestul cu şampania nu este decât o dovada a ataşamentului lui faţă de colegii de grupă şi a dorinţei perpetue de a fi printre noi. Toate acestea mă fac să mă gândesc că Sorin este un coleg desăvârşit. A fost la întâlnirea din 1990 (la Snagov), tot atunci ne-am văzut la Lucian, Sorin cu nevasta Cecilia, eu cu nevasta Gabriela. Apoi Sorin a fost la întâlnirea din 2010 la Facultate. În 2011 am avut o întâlnire specială în Cişmigiu cu ocazia venirii lui, era deja a cincea întâlnire în patru ani, l-am depăşit pe Ceauşescu care cerea îndeplinirea cincinalului în patru ani şi jumătate, noi l-am îndeplinit în patru ani. În Decembrie 2012 ne-am văzut iarăşi la Caru cu bere, cu această ocazie l-am sărbătorit pe Sorin pentru că se apropia ziua lui de naştere pe 1 Ianuarie. Odată Sorin îi trimite lui Nicu G. o carte cu amuzamente matematice, gest cu atât mai frumos cu cât Nicu nu o ceruse (eu i-aş cere lui Sorin să-mi trimită un pacheţel cu sănătate şi viaţă lungă dar nu o fac din două motive, în primul rând cred că este destul de ocupat şi în al doilea rând nu-mi place să profit de bunăvoinţa altora). Toate cele relatate mai sus mă fac să mă întreb:

Omul ăsta, chiar mă-ntreb,
E perfect pe lumea asta ?
Ca să ne edificăm
Să interpelăm nevasta.

Să nu-ţi faci probleme Sorine, am glumit, nu vom face nici o “investigaţie”, rămâi aşa cum eşti, un coleg admirabil, să ne vedem cu bine şi cu sănătate, cât mai mulţi la cât mai multe întâlniri.

Apropo de cincinalul în patru ani:

Cincinalu-n patru ani,
Nici nea Nicu n-a gândit,
Iată noi de la IF
Cu succes l-am împlinit.

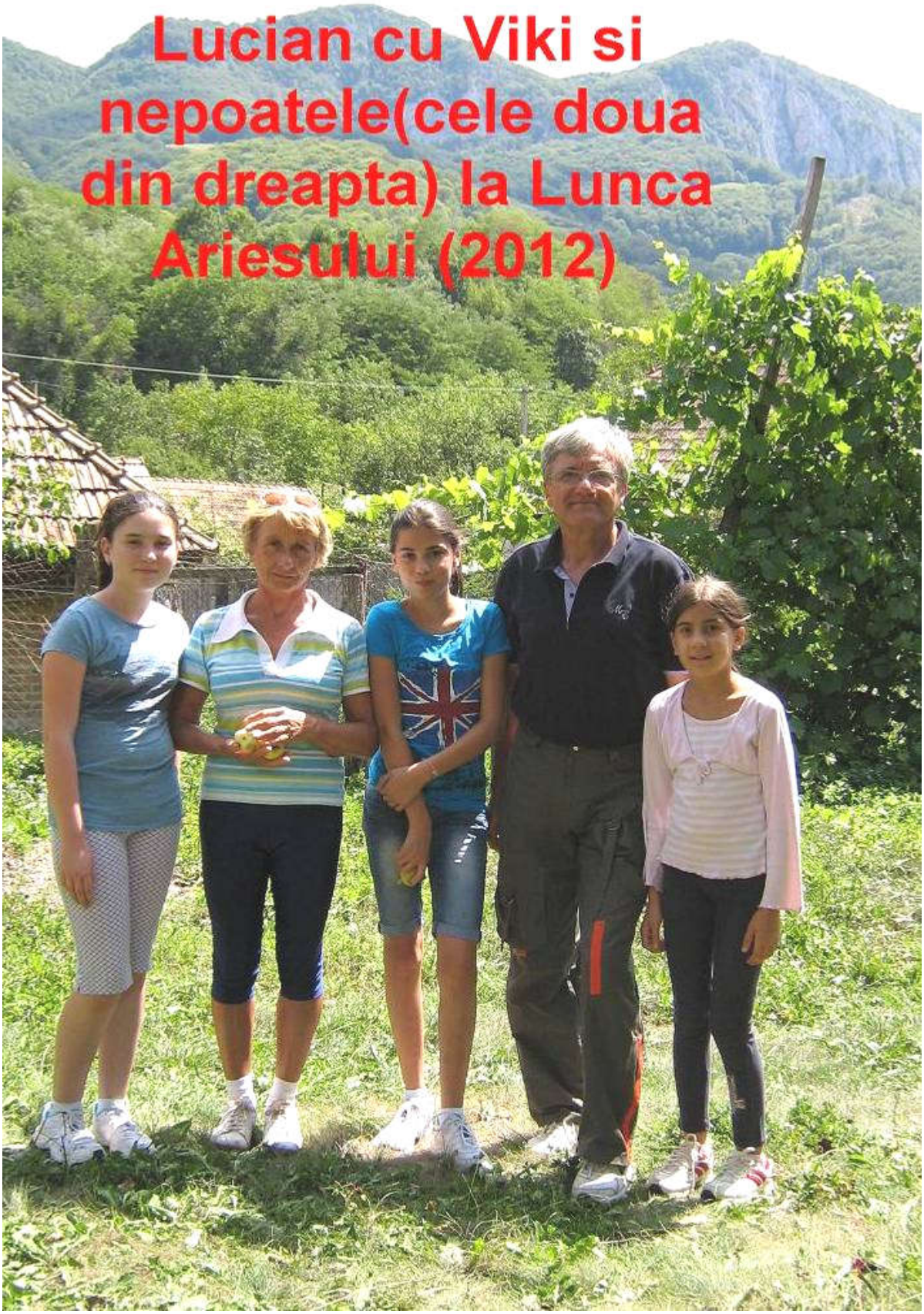
Lucian cu Viki si
nepoatele(cele doua
din dreapta) la Lunca
Ariesului (2012)

Mai jos aveţi două poze făcute în curtea casei de vacanţă a lui Ioan Chiş, la Tărtăşeşti.

Nicu Georgescu, pentru cei care nu ştiu, la întâlnirile din Bucureşti şi la Comarnic are obiceiul să vină cu mici scamatorii. (Lucian a devoalat una din ele, ca idee generală astfel de oameni sunt periculoşi pentru scamatori pentru că le dezvăluie secretele în faţa publicului). Am zis:

Nicule, cercetător,
Eu ţi-o zic, justificat,
Că în viaţă ai ratat
Un destin de scamator.

Mergând de multe ori la Comarnic şi plimbându-ne pe dealurile din zonă Lucian o ia întotdeauna înainte cu o uşurinţă dezarmantă, parc-ar vrea să ne sfideze pe toţi (pe mine sigur) cu condiţia lui fizică formidabilă, vorba cântecului popular:

Când îmi vine dor de ducă
Merg pe deal ca şi pe luncă.

Sau vorba mea:

Mă umileşte acest coleg
Cu atletica-i ţinută,
Cât mai vrea s-o ţină aşa,
Până face ani o sută ?

⁂

Îi mai ziceam lui Lucian cu altă ocazie şi cu alt subiect:

Cu trei népoţi în ogradă
Se dă rótund ca un ou,
Însă n-o face degeaba :
El este bunic erou.

Cu ocazia întâlnirii din Septembrie 2012 am parodiat versurile lui Topârceanu din “Rapsodii de toamnă” :

Gâze, flori întârziate,
Muza mea satirică
V-a-nchinat de drag la toate
Câte-o strofă lirică.

Dar când ştiu c-o să vă-ngheţe
Iarna mizerabilă
Mă cuprinde o tristeţe
Iremediabilă.

Eu ziceam:

Dragi colegi electronişti
Ziua întâlnirii vine,
Cât am fi de optimişti,
Cu chinuri şi cu suspine.

Când ştiu sigur c-o să vie
Ziua admirabilă
Mă cuprinde-o bucurie
Iremediabilă.

În preajma zilei de naştere a lui Lucian din 20 Noiembrie 2011, când ne-a invitat la Comarnic, îi ziceam:

Sus în dealul din Comarnic
Duce-şi Gălăţeanu traiul,
Eu afirm cu hotărâre:
Pentru el acolo-i raiul.

⁂

Casa-i situată-n coastă
De castel aliură are,
Doar ceva îi mai lipseşte:
Un zid ferm de apărare.

⁂

Veşnic are-n cap idei
De construcţii la castel
Şi gândindu-mă la el,
Este-o vorbă dragii mei :

Cine face şi desface
Toată ziu-are ce face.

⁂

Ziua ta de naştere
Îmi dă fericit prilej
Sănătate să-ţi doresc
Şi vin roşu în gâtlej.

Lucian a răspuns :

Mulţumesc pentru urare
Şi v-aştept cu mic, cu mare
Bucurii să-mpărtăşim
Raiul să-l desăvârşim.

⁂

Cât despre gâtlejul uns
Promit să avem deajuns,
Licoare binecuvântată
Pentru a noastră grupă toată.

În continuare îl aveţi pe Ioan Chiş în fieful tărtăşeştean, am fost coleg cu el cinci ani, din anul întâi până la absolvire, am stat la cămin împreună trei ani, am fost la nunta lui, a fost şi el la nunta mea, am făcut demult o excursie minunată împreună în Munţii Retezat, ne-am vizitat de multe ori, mai nou şi la Tărtăşeşti şi în Cişmigiu, în concluzie nu mai pot să scap de el, dar nici el de mine. Îi dedic câteva distihuri (că sunt mai ieftine) preluate dintr-o listă mai veche, dar le-am selectat pe acelea mai blânde, pentru că nu vreau să intru în belea.

Domnu' Chiş băiat frumos
Şi călare şi pe jos.

⁂

Domnu' Chiş băiat artist,
Când mai vesel când mai trist.

⁂

Domnu' Chiş băiat isteţ
Şi la fete iubăreţ.

⁂

Domnu' Chiş băiat corect
Şi zdravăn la intelect.

⁂

Domnu' Chiş e om politic
Cu idei din ... neolitic.

⁂

Domnu' Chiş e sănătos,
Bea şi mâncă ca un bos.

⁂

Domnu' Chiş pensionar
S-a reconvertit agrar.

⁂

Când domn' Chiş le bea la ţuică
Tudor Gheorghe striga : "*muică* !"

Domnu' Chiş soarbe palincă
Şi tot strigă : "*încă, încă*".

⁂

De i-aş da ţuica-n butoi
Domnu' Chiş l-ar face ţoi.

⁂

Când se uită la femei
Domnu' Chiş se face clei.

⁂

De trei zile mâncă, bea,
Chiş tot strigă c-ar mai vrea.

⁂

Domnu' Chiş, băiat barbar,
Are lance şi amnar.

⁂

Domnu Chiş băiat abil
Şi-a luat telemobil.

⁂

Domnu' Chiş când e ursuz
Se ascunde-n cucuruz.

⁂

Nu e râu precum e Crişu
Nici fecior precum e Chişu.

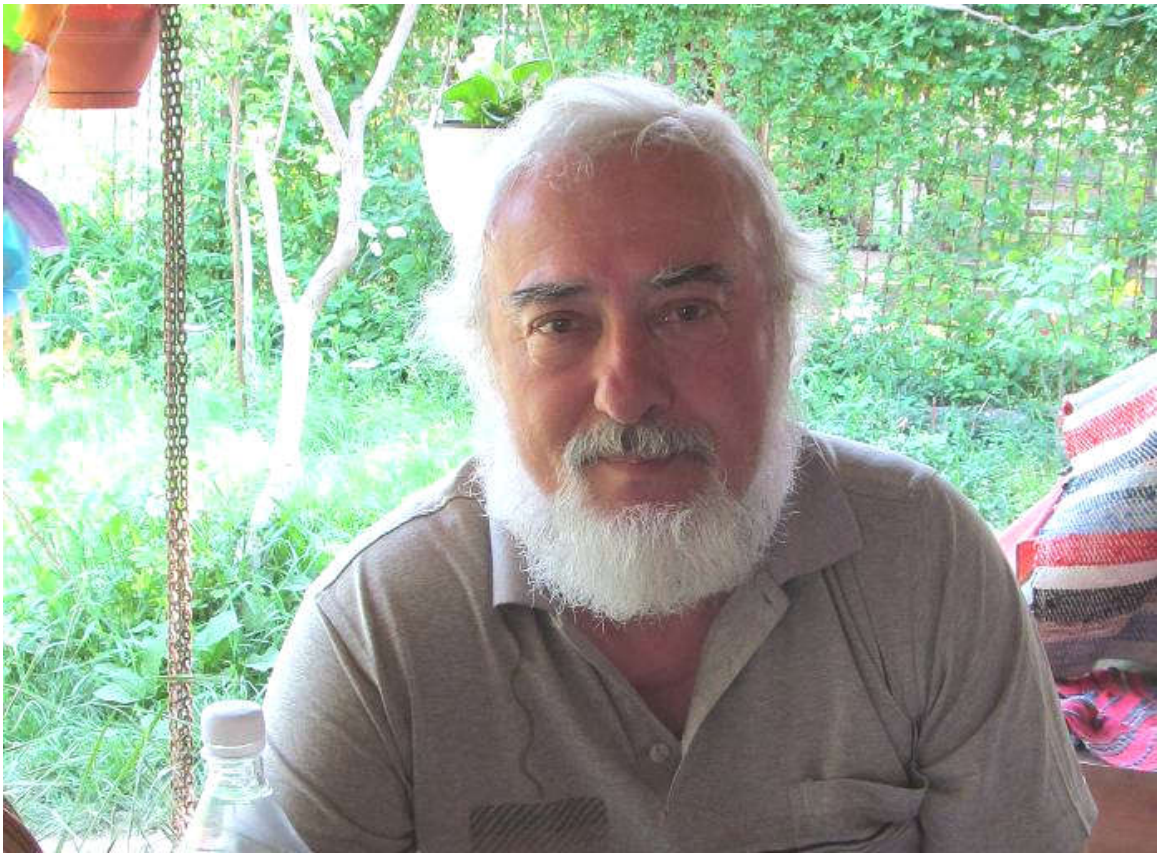

Acum fata lui Sandu este mare, a fost şi la întâlniri de-ale noastre.

În 20 Aprilie 2010 am fost invitat la Yvonne să sărbătorim împreună ziua de naştere (amândoi suntem născuţi pe 20 Aprilie). Au mai fost prezenţi Lucian, Dinu şi bineînţeles Ney Fotache. Îi vedeţi în pozele de mai jos. Ney, în maniera caracteristică, n-a putut fi fotografiat din faţă (doar din spate, cel mult din profil), ce-am putut obţine se vede în a treia poză. Puşca este a mea, dăruită de Lucian.
În ultima poză, adică a patra, vedeţi pe Yvonne, Nelu Chiş şi eu, de data asta, adică în 20 Aprilie 2012, am sărbătorit ziua comună de naştere la mine acasă.

20/04/2010

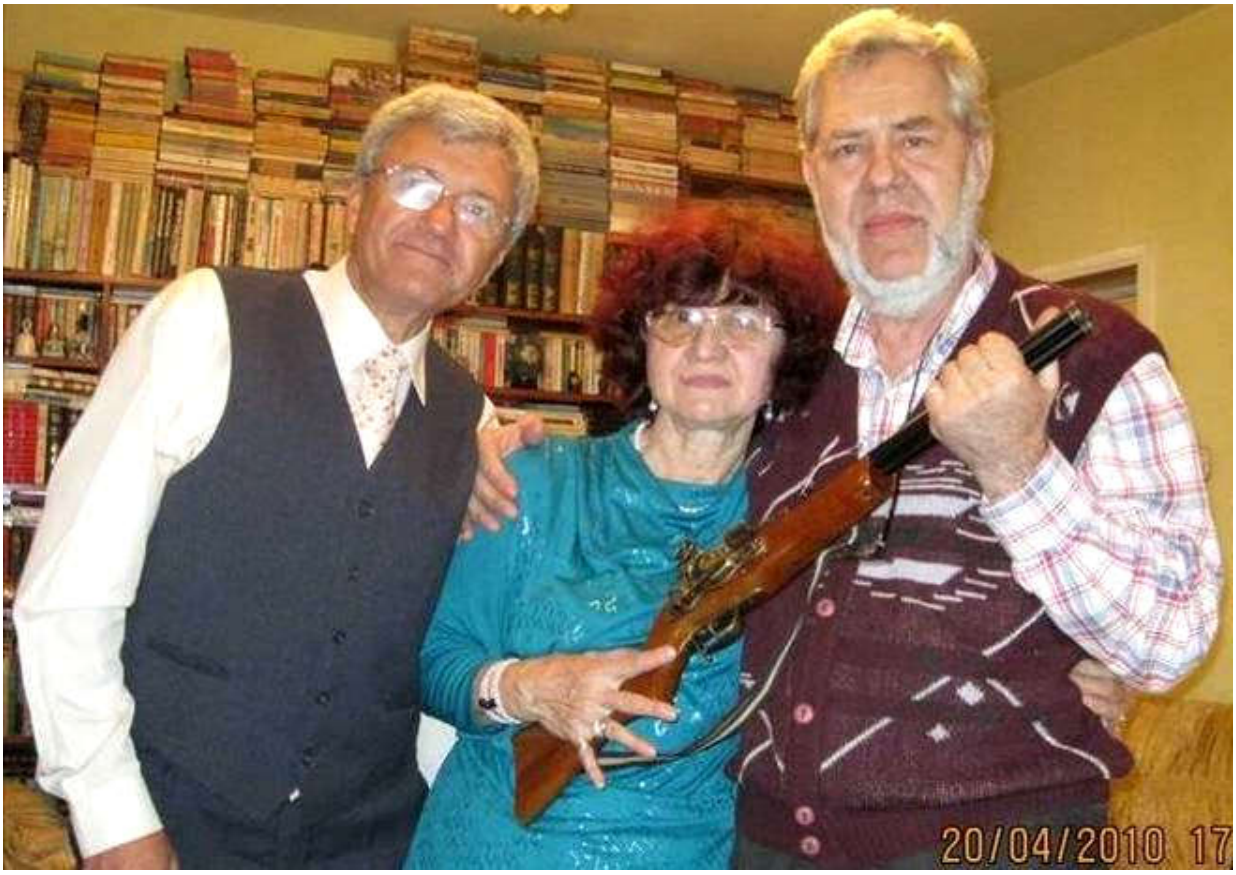
20/04/2010 17

Întâmpinarea venirii nevestei mele Gabi de către Ney (puşca de la Lucian)

Ca să nu fiu nevoit la fiecare dată de naştere să mă chinuiesc să scriu catrenul am făcut o treabă inginerească (spre surprinderea lui Sandu Bălănescu) : din start am scris câte un catren pentru fiecare coleg, când îi vine sorocul îi transmit felicitările de rigoare şi catrenul personal.

IF70 Zile de naştere

Sorin Marcovici. 1 Ianuarie

Te-ai născut pe zi de-ntâi
Din luna-ntâi a anului,
Printre primii ai fost mereu:
Efect al destinului ?

Teodor Julea. 7 Ianuarie

Dragă Jul să ne trăieşti,
S-ai parte de clipe line
Alături de cei doriţi,
Cu care te simţi mai bine.

Traian Gavriş. 28 Ianuarie

Fii atent aici Traiane
Să nu faci mereu scandal,
Noi nu provenim din tine
Ci din bravul Decebal.

Aurel-Dumitru Popa. 27 Martie

Te-ai născut în primăvară
Când natura se trezeşte,
Bun prilej şi pentru mine
Să-ţi văd súrâsu' cum creşte.

Radu-Diomid Drăguş. 20 Aprilie

Să-mi trăieşti Radule dragă,
Am cu tine multe gânduri,
Să nu-mi faci prostii în viaţă
Că le simt până-n străfunduri.

Nicolae Avram (Nicholas Adams). 5 Iunie

Te născuşi în prag de vară
Pe plajele Negrei Mări,
De-aceea-ţi meni destinul
Dor de ducă spre-alte zări.

Gabriela Ionescu-Grabari. 25 Iunie

Te-ai născut în plină vară,
Poate acesta-i secretúl,
Sunt convins, fără-ndoială,
C-aşa cald ţi-e sufletul.

Ervin-Adrian Gurău. 11 Septembrie

Eşti născut în zi de toamnă,
Ăsta îţi este destinul:
Se coc strugurii în vie
Şi ţie îţi place vinul.

Aurel Ionescu. 21 Octombrie

Născut în Octombrie
Sper c-admiri de multe ori
Frunzele copacilor
Cu multiplele culori.

Stelian Popa. 8 Februarie

În ultima lun-a iernii
Vénişi în lumeá de-afară,
Concomitent te-ai dezvoltat
Cu plantele-n Primăvară.

Gheorghe-Dorin Ciobanu. 12 Aprilie

Inşi celebri se născură
În oraşul zis Roman(u),
Unul e Celibidache
Şi altu' este Ciobanu.

Eliade Ştefănescu. 11 Mai

MAI e luna florilor,
Ce frumos, încântător,
Chiar şi tu ai înflorit
De când părul ţi-a albit.

Anca Moisescu-Angelescu. 24 Iunie

Anca noastră ploieşteancă
Are-un zâmbet permanent
Ceea ce-i de bun aúgur:
Cum că i-ar fi imanent.

Nicu Georgescu. 3 August

Sunt mari călduri în August,
Greu le suportă fiinţa,
S-ai la tine pălărie
Să îţi protejezi … ştiinţa.

Gabriel-Vasile Onel. 25 Septembrie

În Buzău îţi duci tu traiul,
Eşti aproape de Pietroasa,
Cred că vinul de acolo
Îţi împodobeşte masa.

Alexandru Bucin. 9 Noiembrie

În ultima lun-a toamnei
Dăduşi ochii cu lumina,
Îţi doresc viaţă frumoasă,
Hai noroc, îţi întind mâna.

Lucian Gălăţeanu. 20 Noiembrie

Mai nou LG locuieşte
Sus în vârful unui deal,
Ideal să îţi duci traiul
Într-un cadru natural.

Adam Ienea 10 Decembrie

Ne-ai lipsit atâţia ani,
Ai fost dat ca dispărut,
Acuma că te-am găsit
Îţi transmitem un salut.

Alexandru Bălănescu. 9 Decembrie

Cu casa-n Mogoşoaia
Aşa-mi place să gândesc
Că tu fidel ai respectat
Frumosul stil brâncovenesc.

Ioan Chiş. 26 Decembrie

Nelu Chiş să ne trăieşti,
Pensia s-o investeşti
În lucrări agricole
La moşie-n Tărtăşeşti.

Rodica Bârlădeanu-Lăzărescu
Aurelian Olariu
Tulida-Geraldine Bercovici-Cohen
Nicolae Leonovici (Nicolas Leconte)
Marcel Carabineanu, el a declarat până la urmă ziua de naştere
7 Noiembrie

Totuşi ne sunteţi colegi
Chiar făr-act de naştere,
Ca atare v-acordăm
Caldă recunoaştere.

(Cei 4 colegi nu ne-au declarat zilele de naştere, i-am “născut” pe 31 Decembrie)

În sfârşit am reuşit
Să rezolv pe fiecare,
Cine e nemulţumit
Să vină cu-o-ntâmpinare.

Am adunat într-un tabel pe toţi membrii grupei noastre pentru uzul nostru dar în special al altor colegi de la alte secţii care nu ne cunosc în întregime.

INGINERI FIZICIENI 70

Grupa 455A

Unele poze sunt mai vechi, unele chiar din timpul facultăţii, întrucât nu am avut altele mai clare şi mai actuale.

Toată grupa de voinici
Este afişată-aici,
Nu lipsesc nici fetele,
Dragile, cochetele.

Sorin Marcovici

Nicolae Georgescu

Alexandru Bălănescu

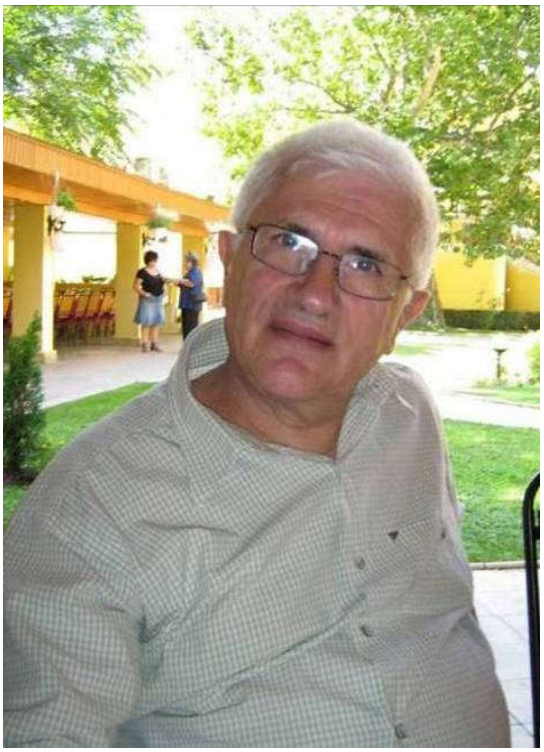

Eliade Ştefănescu

Lucian Gălăţeanu

Gabriela Ionescu-Grabari

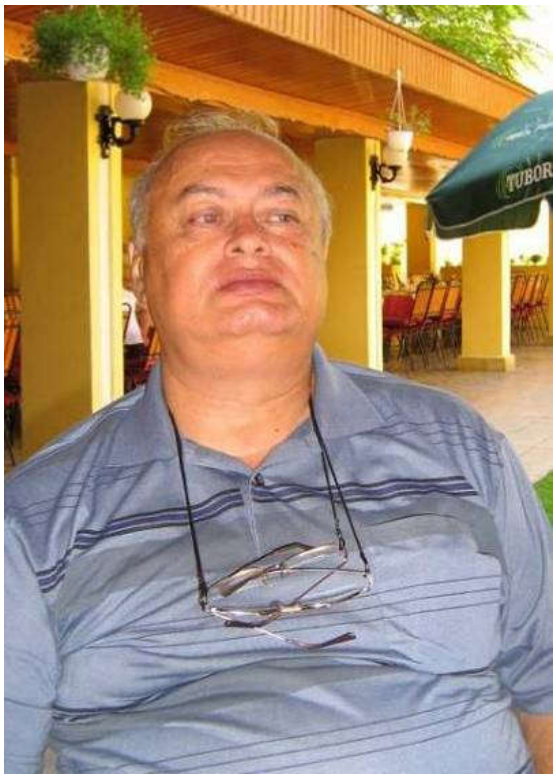

Aurel-Dumitru Popa

Ervin-Adrian Gurău

Anca Moisescu-Angelescu

Stelian Popa

Radu-Diomid Drăguş

Tulida-Geraldine Bercovici-Cohen

Rodica Bârlădeanu-Lăzărescu

Ioan Chiş

Dorin-Gheorghe Ciobanu

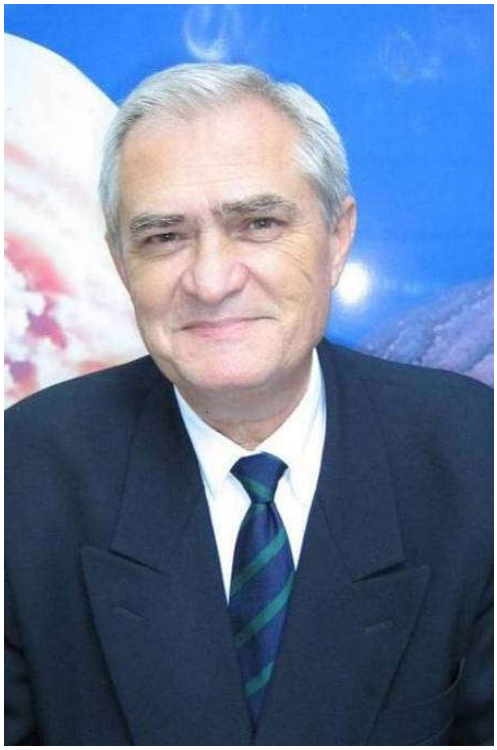

Teodor Julea

Aurel Ionescu

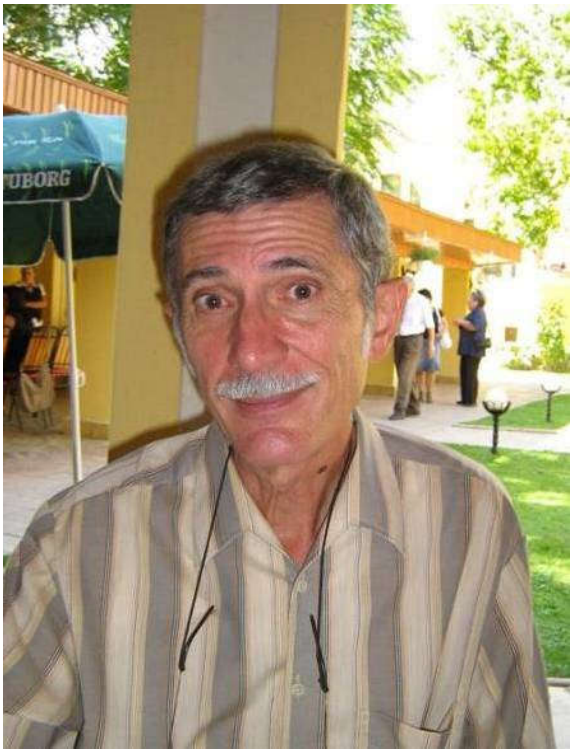

Dinu Corodeanu (decedat)

Aurelian Olariu

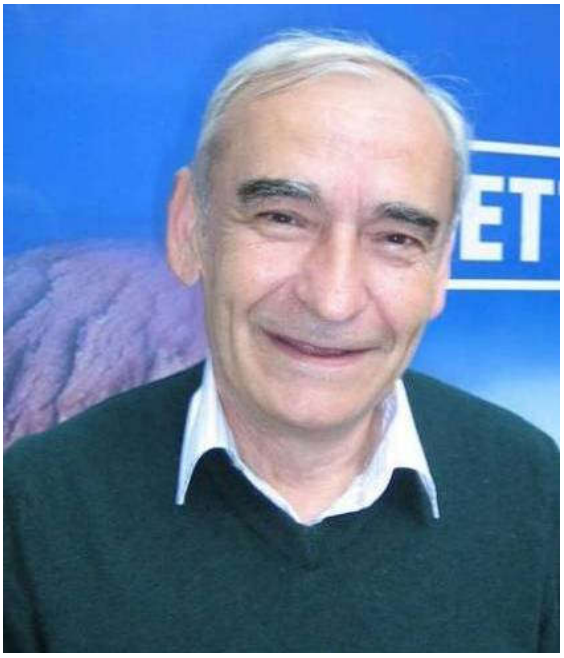

Alexandru Bucin

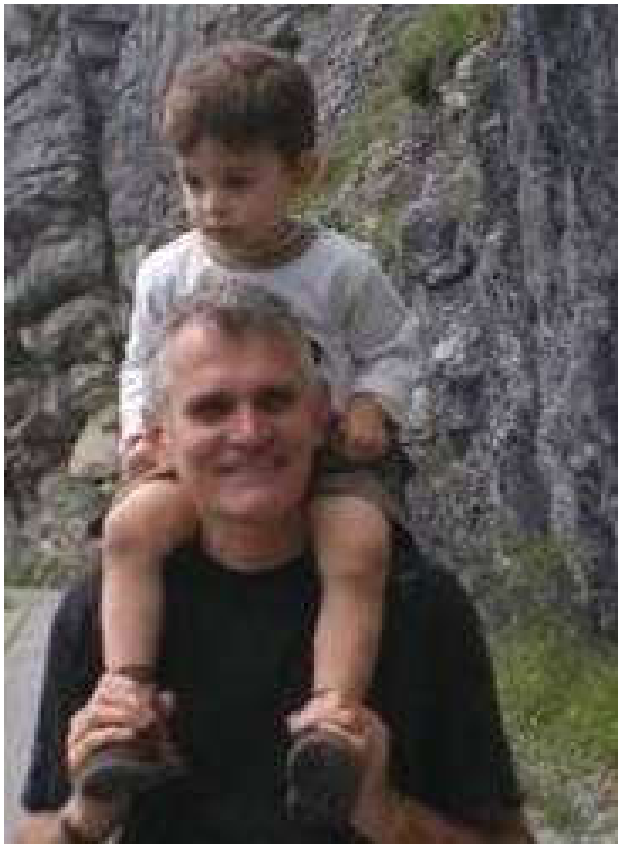

Nicolae Leonovici (Nicolas Leconte)

Gabriel-Vasile Onel

Gheorghe Popescu (decedat)

Nicolae Fotache (decedat)

Marcel Carabineanu

Nicolae Avram (Nicholas Adams)

Traian Gavriş

Marta Gheorghe

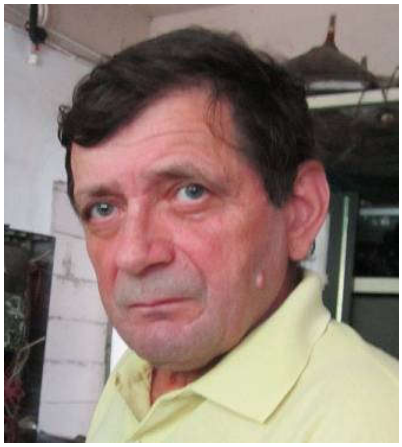

Adam Ienea

Dragi colegi, în 12 Octombrie 2013 Dorin Ciobanu s-a căsătorit. Împreună cu alţi doi colegi, Lucian Gălăţeanu, Stelian Popa şi nevestele, am avut plăcerea să particip la frumoasa nuntă care a avut loc în salonul elegant al unui hotel din Piteşti. Am avut de toate, inclusiv muzică, antren, poze, filme şi în final o Periniţă de care n-am mai avut parte de mult timp. Ca dovadă a evenimentului fericit aveţi următoarele trei poze şi altele în continuare. După acest eveniment important petrecut la Starea civilă şi ulterior la Biserică i-am zis lui Dorin (nu mai repede, n-aş fi vrut să-i influenţez importanta decizie pe care a luat-o):

Dragule coleg Dorin
Te-nsuraşi, fără probleme,
Dar întreb nedumerit :
Nu-i o ţâră cam devreme ?

În faţa Ofiţerului Stării civile

Semneaza, Lili, convinsa
Ca nu faci treaba pripita !
Ai chemat atata lume,
Sa plece dezamagita ?

Invitaţie la Periniţă

În legătura cu imaginea de mai sus (mulţumesc celui care a făcut-o) am a zice că la un moment dat, în desfăşurarea Periniţei, am pus ochii pe respectiva domnişoară, care se afla undeva la o masă laterală şi stătea acolo retrasă şi cuminte. Partea neplăcuta este că eu nu aveam batista şi nu puteam să fac nimic. La un moment dat batista se afla la Lili, nevasta lui Dorin, care din proprie iniţiativa sau poate şi datorită gestului meu (disperat) s-a indreptat spre mine, am îndeplinit jos pe duşumea ritualul tradiţional şi în final am obţinut batista. Ulterior am aflat că “domnişoara” era doamnă, doctoriţă ORL şi însărcinată, ulterior a născut o fetiţă. Să crească mare şi frumoasă şi să ajungă să joace şi ea Periniţa.

Folclor:

Pune batistuţa jos
Şi sărut-o cu folos.
(Evident că pe mândruţa,
N-om săruta batistuţa.)

Tortul miresii

Poza de sus ne întăreşte convingerea că nu numai prietenul dar şi colegul la nevoie se cunoaşte.
Îi doresc proaspătului cuplu Lili şi Dorin sănătate, viaţă lungă şi bună-nţelegere.

Dragi colegi mai am de semnalat un eveniment interesant la nivel de grupă IF70, pe 23 Noiembrie 2013 la Târgul de carte "Gaudeamus" (Pavilionul Expoziţiilor, Bucureşti), Editura Vremea, inginerul fizician Aurel Ionescu şi-a lansat o carte, aveţi în continuare prima copertă. În perspectivă sunt prevăzute şi alte volume. Cei interesaţi găsesc cartea la editura respectivă. Participarea electronistă a fost destul de bună, am avut şi doi colegi de la alte secţii, pozele de mai jos sunt edificatoare. Cu ocazia apariţiei acestei cărţi i-am scris lui Aurel Ionescu:

În timp ce la noi ţăranii
Muncesc dé zor prin ogrăzi
A. Ionescu pierde vremea
Pe bucureştene străzi.

Evident aceasta este o glumă, valabilă rămâne concluzia următoare:

Pare-a fi neobservată
Zilnic călcată-n picioare,
A. Ionescu-n a lui carte
Pune strada în valoare.

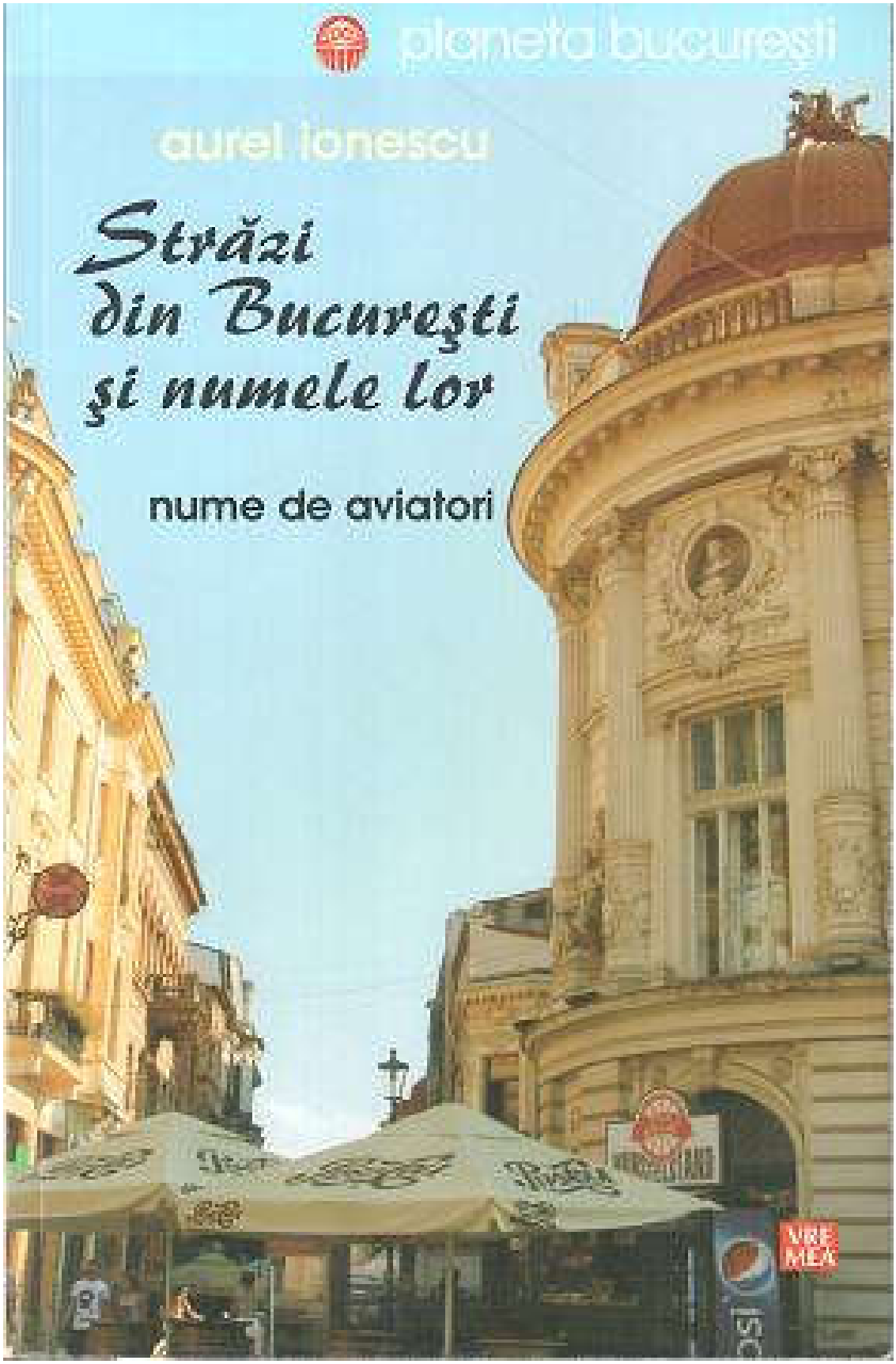
planeta bucureşti
aurel ionescu
Străzi din Bucureşti şi numele lor
nume de aviatori
VREMEA

Aurel Ionescu cu sotia
Adriana si cu cartea
DINASTY BOOKS
23/11/2013 15:14

EDITURA VREM
DINASTY BOOKS
PROEDITURA SI TIPOGRAFIE
23/11/2013 15:15

Aurel Ionescu cu familia
la Targul Gaudeamus
Din Rusia
Carti
Din Rusia
23/11/2013 15:34

EDITURA VREMEA
DINASTY BOOKS
PROEDITURA SI TIPOGRAFIE
23/11/2013 15:15

CSF-ul ne-a onorat cu
prezenta: Florin Ilisei
23/11/2013 15:18

În aşteptarea autografului

Stelian Tanase, Prezentatorul cartii lui Aurel Ionescu

DINASTY BOOKS
PROEDITURA SI TIPOGRAFIE
23/11/2013 15:21

23/11/2013 15:25

Lansările Editurii Vremea
Străzi din Bucureşti şi numele lor
nume de aviatori
Fetele noastre Gabi si Anca, campioane prin participarea la evenimentele IF70
23/11/2013 15:25

23/11/2013 15:27

Dragi colegi, pun mai sus un ornament de separare a capitolelor mai micuţ, pentru că între timp Aurel Ionescu şi-a lansat cartea a doua dedicată străzilor Bucureştiului la “Bookfest 2014” în data de 31 Mai. Am scris:

Strada este spaţiul public
Unde cu toţii ieşim,
Ca cetăţeni adevăraţi
S-o respéctăm, s-o iubim.

⁂

Bănuiesc c-asta ne-nvaţă
Aurel în a sa carte,
Cu convingerea expresă
Că n-ar fi vorbe deşarte.

⁂

Scotocítor prin arhive
Aurel dă la iveală
Informaţii ce confirmă
Că strada nu-i chiar banală.

Urmează câteva poze de la lansarea celei de-a doua cărţi.

31/05/2014 13:51

31/05/2014 13:52

VREMEA
EDITURA VIVALDI
31/05/2014 13:56

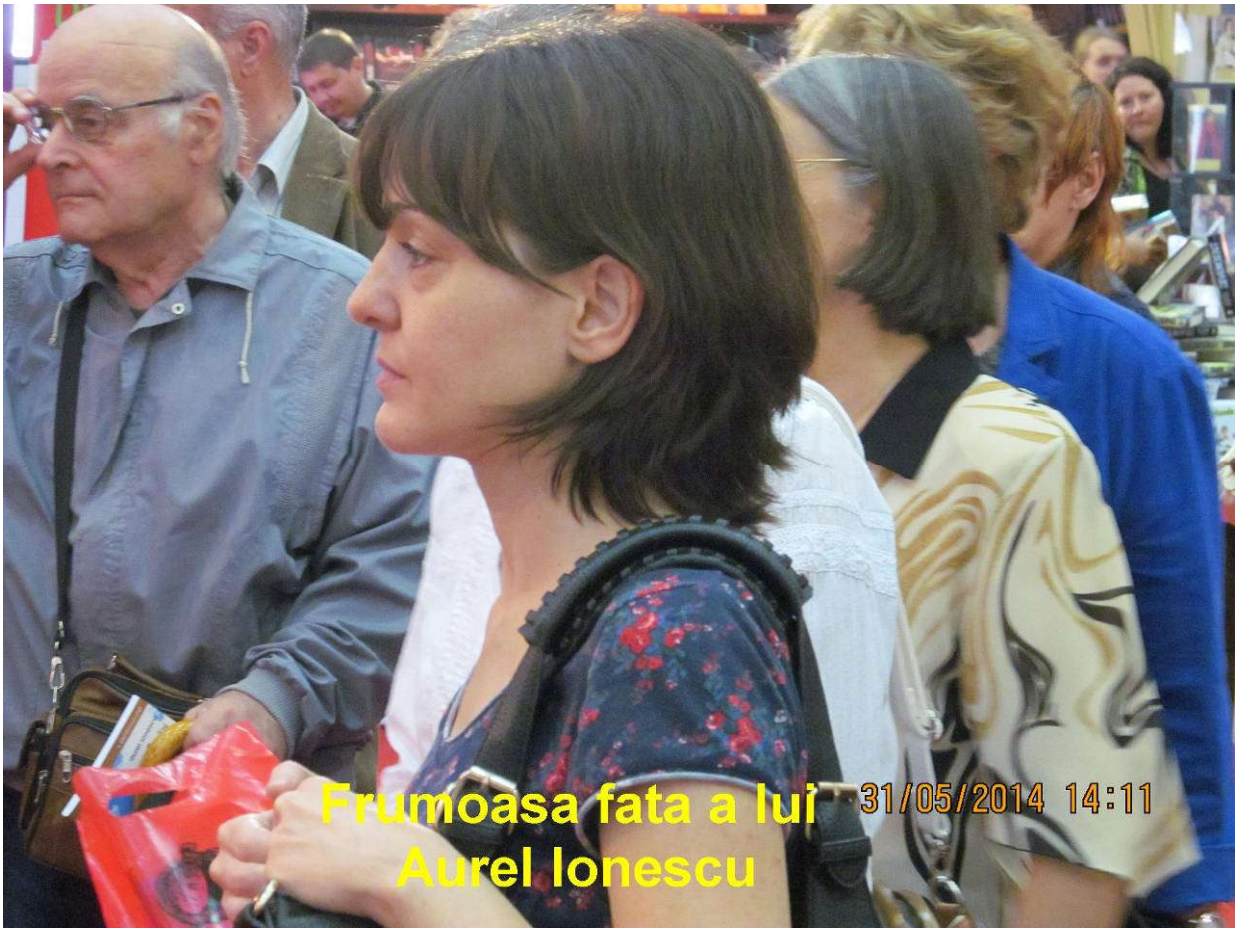
Frumoasa fata a lui
Aurel Ionescu
31/05/2014 14:11

ORGANIZATOR
cumpănă
fm Europa
C2 C4 C5 11
31/05/2014 13:58

VREMEA
31/05/2014 14:26

confesiuni
dialoguri cu
DOINA
ALEXANDRU
Lumi strani
Jeffrey
ARCHER
AI GRIJA
CE-TI DORESTI
NOAH
GORDON
DOCTORUL
Ahmet Hamdi Tanpınar
NOU
31/05/2014 14:16

31/05/2014 14:17

FAMILIA
CASASSOVICI
1810-1976
cinci generații în România
emanuel
bădescu
DE TOATE
din vechiul București
COPOSU
confesiuni
dialoguri cu
DOINA
ALEXANDRU
31/05/2014 14:21

emanuel
bădescu
DE TOATE
din vechiul București
COPOSU
confesiuni
dialoguri cu
DOINA
ALEXANDRU
NOU
NOU
31/05/2014 14:24

Acum să ne imaginăm o relatare a unui bătrân arhivar prin anul 2050:

-Venea demult aici la noi
Pierzând nopţi, pierzând şi zile,
Scotocind cu-asiduitate
În dosarele cu file,

Un bătrânel nici scund, nici ‘nalt,
Ce căúta nu se ştie,
Uita să mânce şi să bea
Adâncit în reverie.

Dup-o lungă perioadă,
Mulţumit de cercetare,
Bătrânelul cu pricina
S-a pierdut în depărtare.

Cine-a fost, parc-o fantomă,
A fost în curând uitată,
Lumea şi-a văzut de treabă,
Nu mai era obsedată.

Însă taina respectivă,
Intrată-n áctualitate,
Aurel a dezvelit-o:
A scos în curând o carte.

Străzile bucureştene
Comentate-n astă carte,
Criticii au dovedit-o:
Era o necesitate.

În continuare, Aurel ne-a relatat, urmeaza volumul al treilea, contractat cu Editura VREMEA. Pentru acest volum şi eventual pentru altele eu îi doresc succes deplin.

Aşteptând poze cu nepoţi de la câţiva colegi, pentru a încheia lucrarea, s-a mai petrecut un eveniment care la rândul lui a generat alte două evenimente interesante pentru grupa noastră. Este vorba de o nouă întâlnire la Comarnic în luna Iunie 2014. Voi ilustra cu poze si câteva catrene această nouă revedere pe dealul Comarnicului şi voi dezvălui şi cele două evenimente.

Colegului Gălăţeanu
Îi aducem mulţumiri,
Fiind gazda ideală
A acestei întâlniri.

Nicu G. e scump la poze,
Pentru cat i-am oferit
Fata si-a acoperit-o
Fiind total nemultumit.
05/07/2014 13:24

Montatorii de perdele
Nicu G.
PopaS
05/07/2014 11:10

Primul eveniment a fost prilejuit de Anca, care a venit pentru prima oară la Comarnic, dovada o constituie pozele următoare.

În focul discuţiilor, normale, care au avut loc la Comarnic Anca a rămas cumva uimită de ceea ce urmează mai jos:

Anc-a fost nedumerită
Văzându-mă mai limbut,
Spunându-mi că-n Facultate
Eram calm, foarte tăcut.

În această-mprejurare
O întreb justificat
Fără nici o supărare:
E grav c-am evoluat ?

In Comarnic sus in deal
Anca-i pentru prima oara
Si s-a simtit minunat
Toata ziua pana-n seara.
(Va veni si-a N-a oara ?)
05/07/2014

Fosti colegi de la Baneasa
Sus in deal la Comarníc,
Ei incearca sa refaca
Institutul lor in mic.
06/07/2014 10:12

Ultimul venit a fost Sandu Bucin împreună cu nevasta. Deşi au stat foarte puţin surpriza lor a fost minunata nepoată Teodora, în care văd o viitoare campioană la gimnstică.

După masa de prânz urmează naturala siestă, fiecare şi-o face după cum îi vine bine, ca dovadă următoarele trei poze.

Nicu G. imi facu poza,
Evident in mod discret,
Eu l-am completat cu textul
Sa avem meniu complet.

Iat-aicea cum se scurge
Sampania minunata,
Gabi este "donatoarea"
Din dragoste ne'nfranata.

Gabi nevenind de data aceasta la Comarnic l-a copiat pe Sorin şi prin bunăvoinţa lui Nicu G. ne-a oferit şampania, ilustrată în poza anterioară. A copia ceva frumos mi se pare un lucru benefic, în cazul de faţă gestul în sine mi se pare de apreciat dar la drept vorbind şi şampania ne-a delectat. Şampania cumpărată de Nicu a fost foarte bună, ceea ce ne îndreptăţeşte să amintim vorba: "*cin' le paşte le cunoaşte*".
Întâlnindu-mă a doua oară cu acest gest frumos, ma gândesc în glumă la cei care din diverse motive nu vin la întâlnirile noastre dar ar vrea să copieze pe Sorin şi pe Gabi şi le-aş spune:

Dacă vreţi să fiţi prezenţi
Cu ceva ce cumpăraţi,
Aşteptaţi, trimitem lista
Să ştiţi să vá orientaţi.

Criza mondială a ajuns în sfârşit şi la Comarnic, poza de mai jos este concludentă.

S-a cântat şi la Comarnic binecunoscutul “şlagăr”.

O poză făcută de Dorin şi comentată de … Eminescu

Stelica de paza la vaci

În noua lui funcţie îi vom zice lui Stelică:

Fiind paznic sus în deal,
Sau la vite, sau la oi,
De vine cumva vreun urs
Suni la 112.

Dorin Ciobanu ca de obicei nici de data asta nu vine cu nici o surpriză pentru că:

Fără imaginaţie
Eu i-o zic pe aia scurtă:
El atât ştie, când vine,
S-aducá ciorba de burtă.

Acum să fim serioşi, dacă faci un lucru bun e bine să persişti, uneori mai binele este duşmanul binelui.

În sfârşit a venit momentul dezvăluirii şi celui de-al doilea eveniment special de care vorbeam mai sus. Propriu-zis acest eveniment nu a avut loc la Comarnic ci doar a fost o consecinţă a acestei întâlniri. Fiind acolo sus pe deal la un moment dat s-a vorbit despre colegul nostru Adam Ienea pe care nu l-am mai văzut sau auzit de 44 de ani, adică de la terminarea Facultăţii în 1970. Auzind de numele lui, Stelică ne-a spus că atunci în jurul anului 1970, fiind la Reşiţa la unul din fraţi, a făcut o vizită lui Ienea în satul lui natal Ilova, nu departe de Reşiţa. Atât a fost suficient, revenind acasă prin intermediul internetului am aflat telefoanele de la autorităţile locale şi cu ajutorul lor, au fost foarte amabili, am aflat numerele de telefon ale lui Adam Ienea. “Tâlharul” a crezut că scapă neidentificat, dar totuşi vorbind cu el la telefon am constatat că este foarte volubil, dornic de discuţie, sau jovial cu alte cuvinte. Mi-a promis că în toamnă vine la întâlnirea din Cişmigiu. El nu are telefon mobil nici internet, singurul mod de comunicare este telefonul fix. Relativ la sănătate mi-a spus că este foarte bine, nu-l doare nimic. Aveţi mai jos una din pozele lui (dacă ne dăruia şi un zâmbet ar fi fost cu mult mai bine), trimisă de către un fotograf din zonă. Alături am ataşat o poză, pentru comparaţie, din anul V la cămin, când jucam şah. Mi-a spus că are o fată şi un băiat şi doi nepoţi.

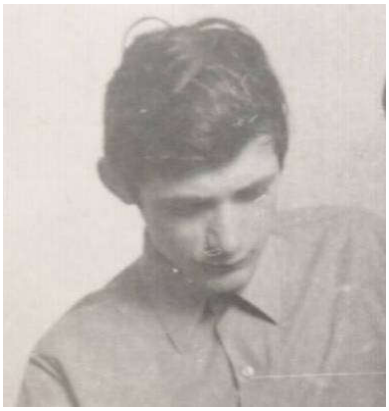

NEPOȚII NOȘTRI

Închei albumul cu dragii şi iubiţii noştri nepoţi. Ei ne moştenesc, ei moştenesc planeta. Poate vor fi mai înţelepţi ca noi şi vor încerca să trăiască într-un mediu mult mai curat şi mai ecologic. Le doresc mult succes.
Pentru cei care sunt curioşi la un moment dat să evalueze vârsta nepoţilor menţionez că pozele au fost postate în luna Mai-Iulie 2014.
Pozele sunt prezentate în ordinea scăzătoare a vârstei, sau cu alte cuvinte în ordinea apariţiei pe lume.
Mă gândesc că acest album ar fi un frumos cadou pentru nepoţii noştri.

NOTĂ: Iniţiativa prezentării nepoţilor noştri nu a apărut spontan, sau din neant, ca să zic aşa. Iniţial Mihu, apoi Sorin şi Eliade au trimis poze cu nepoţi din proprie iniţiativă, în felul acesta s-a consolidat ideea, şi mi se pare bună (mă felicit), de a nu neglija aceste fiinţe minunate.

Lucian Gălăţeanu

Adela-Maria 14 ani ♥ Daria-Ioana 11 ani ♥ Andrei-Dan 9 ani

Fetele au participat la Oradea la concursul de orientare şi au câştigat locul II la categoria de vârstă 16 ani, ca dovadă poza de mai jos, ceea ce le ofera şansa de a participa la Campionatele europene (mâna maestrului Lucian n-a acţionat în van).

Gabriela Ionescu-Grabari

Suzana 12 ani

Toma 10 ani

Alexandru Bucin

Teodora 6 ani

Anca Moisescu-Angelescu

Ştefania 5 ani

Nicolae Fotache (pe al doilea nepot nu l-a mai prins)

Colin-Andrew 3 ani şi 9 luni

Matthew-Nicholas 1 an şi 5 luni

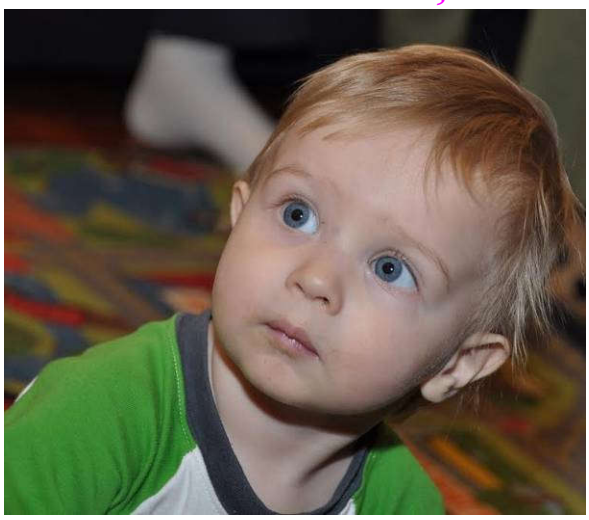

Eliade Ştefănescu, nepot de 3 ani şi 9 luni

Alexandru-Matei, câteva luni

La 2 ani

Sorin Marcovici, nepoată de 2 ani

Vivienne câteva luni

Vivienne 2 ani

Adam Ienea

Nepoata Antonia de un an şi jumătate, Vasile de cinci ani şi jumătate (nu am poză)

Antonia un an şi jumătate

Radu Drăguş

Victor Alexandru 2 luni

Interesant: a fost născut în ziua numărului π (Martie 14)

Nicolae Leonovici (Nicolas Leconte)

Din păcate de la Mihu atâta am. Nu ştim vârsta, nu ştim numele nepotului. Poziţionarea pozei este provizorie până primesc (dacă primesc) date concrete şi actuale.

Chelia lui bunicu

Alexandru Bălănescu are nepoţi, dar deocamdată nu avem nici o poză şi nu ştim numele, vârsta şi numărul lor.

Mai am o poză a lui Ney Fotache cu primul nepot

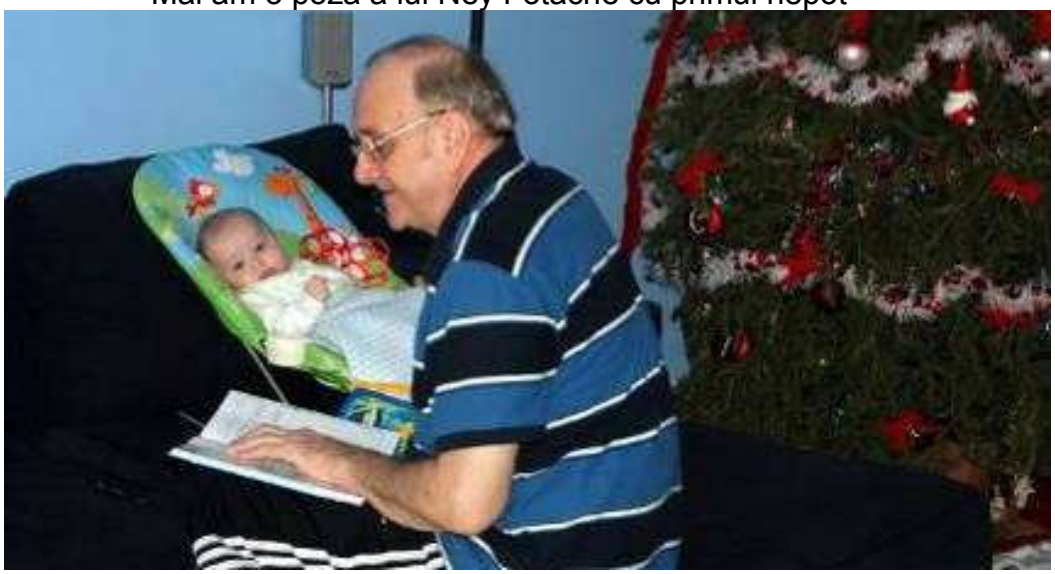

După cum constatăm a deveni bunic este deja ceva normal şi natural la vârsta noastră, bătaia cea mare se dă acum pe rolul de străbunic. Cine va fi primul străbunic din seria E70 vom vedea, sper să apucăm cât mai mulţi acest eveniment. Vasile Negruţiu de la CSF70 îmi spunea că are o nepoată de 19 ani şi trage nădejde să-şi vadă şi strănepotul, eu îi doresc succes, ca de fapt la toată lumea. În ce mă priveşte:

-N seria electronistă
Sper să trăiesc, să pot să zic
C-am apucat să îl cunosc
Pe primul nostru străbunic.

În final dragi colegi IF70, şi nu numai, vreau să vă spun că mi-a plăcut şi-mi place extrem de mult compania voastră, să petrecem, să ne distrăm, să conversăm, să glumim, să colaborăm; lucrul acesta cred că spune multe.

Radu Drăguş

IF70 Cismigiu
Sept. 2008
Sept. 2008
Anul primei intalniri